ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

[illegible] சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

[illegible] பதவுரையும்

[illegible] முத்ராபக [illegible]ரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

[illegible] பரிசோதிக்கப்பட்டு

[illegible] முத்ராபக சபையாரால்

[illegible]சாலையில்

[illegible]ப்பட்டது.

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி சரமஸ்லோகம்	0-2-6
3.	த்வயசரமஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6
4.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்(தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
5.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6.	பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் 1 & 2 பத்து	2-0-0
7.	,, 3 to 5 ,,	3-5-0
8.	திருச்சந்தவிருத்தம்-வ்யாக்யாநம்	1-6-0
9.	திருமாலை-வ்யாக்யாநம்	0-14-0
10.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
12.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
13.	,, 4 to 7	2-13-0
14.	,, 8 to 11	2-10-0
15.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
16.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
17.	முதல் திருவந்தாதி (அரும பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
18.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
19.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
20.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாத்பர்யம்)	1-14-0
22.	திருவாசிரியம்	0-8-0
23.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
26.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
27.	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
28.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
29.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30.	ஷண்மததர்ஶிநி	0-1-6
31.	யதிதர்மஸமுச்சய	0-9-0
32.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம்	0-8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலக்கலான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
35.	ஆர்த்திபிரபந்த வ்யாக்யாநம்	0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

திருவேங்கடமுடையானையா;

கார்யதர்சி அதிகாரி,

நெ. உ௪, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.



ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம் ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம் ॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே ।
அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா ॥

பூதம்ஸரஶ்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம் ॥

ஸ்ரீமதார்த்திபிரபந்த தனியன்கள்.

தேன்பயிலுந்தாரானெதிராசன்சேவடிமேல்
தான்பரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தர்க்
குணவாக வார்த்தியுடனொண்டமிழ்கள்செய்தான்
மணவாளமாமுனிவன்வந்து. (க)

உரை.—மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயர், வந்து=திருவவதரித்து, தேன்=மகரந்தத்தை, பயிலும்=ஸ்ரவியாநின்ற, தாரான்=புஷ்பமாலையை தரித்த, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, சேவடிமேல் = சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான்=தனக்கு, பரமபத்தி= பரமபக்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பினாலே, மாந்தர்க்கு= அஜ்ஞருக்கு, உணவாக=அறிவுவிளையும் படியாக, (போக்யமாக) ஆர்த்தியுடன்= ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண்=போக்யமான, தமிழ்கள் = திரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான்=ஆர்த்தியென்கிற இப்பிரபந்தத்தையருளிச் செய்தனர்.

வம்பவிழ்த்தார்வண்மை மணவாளமாமுனிவன்
அம்புவியிற்கால்பொருந்தாவார்த்தியினால்—உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற்செல்ல விரைந்தெதிராசன்பதங்கள்
நண்ணியுரைத்தான்நமக்கு. (உ)

உரை.—வம்பவிழ் = அப்போதலர்ந்த, தார் = புஷ்பமாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, வண்மை = ஔதார்ய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன் = பெரியஜீயர், அம்=அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால் = திருவடிகள், பொருநதா=பொருந்தாத, ஆர்த்தியினால்=துக்கத்தினால், உம்பர்=நித்யஸூரிகளாலே, தொழும்=ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில்= பரமபதத்துக்கு, செல்ல=எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து=த்வரைப்பட்டு, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, பதங்கள்=திருவடிகளை, நண்ணி=அத்யவஸித்து, நமக்கு=அஸ்மதாதிகளுக்கு, உரைத்தான்=அருளிச்செய்தனர்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

இப் ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்த பிள்ளைலோகஞ்ஜீயர் தனியன்.

లోకాచార్యమునిం వందే ధీశమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తంశఠారిగురోశ్శిష్య మార్త్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆర్త్తివ్యాఖ్యాంవరవరమునే రార్త్తిబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్సః ।
ఆచార్యాణాంశఠరిపు కృతేరర్థనిర్వాహశక్తౌ
ప్రాచామ్పశ్చాద్భువిసు మతయోయంవదన్తిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగి
వ్యాఖ్యాతృకృపారసనిధిః కృతిమార్త్త్యభిఖ్యాం ।
యమ్భూతలేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
కాన్తోపయన్తృయమినోవతరంద్వితీయమ్ ॥ (3)

லோகாசார்யமுநிம்வந்தே தீஶமாதிகுணார்ணவம் ।
தம்ஶடாரிகுரோஶ்ஶிஷ்ய மார்த்திவ்யாக்யாம்கரோதியः. (௧)

ஆர்த்திவ்யாக்யாம்வரவரமுநே ரார்த்திபந்தோர்மநோஜ்ஞாம்
லோகாசார்யோமுநிரக்ருதஸல்லோகமாஹ்லாதயந்ஸः ।
ஆசார்யாணாம்ஶடரிபுக்ருதேரர்த்தநிர்வாஹஶக்தௌ
ப்ராசாம்பஶ்சாத்புவிஸுமதயோயம்வதந்திப்ரகல்பம் ॥ (௨)

காந்தோபயந்த்ருயமிநோஜகதார்யயோகி
வ்யாக்யாத்க்ருபாரஸநிதிः க்ருதிமார்த்த்யபிக்யாம் ।
யம்பூதலே நிகமஶீர்ஷவிதோவதந்தி
காந்தோபயந்த்ருயமிநோவதாரம்த்விதீயம் ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திப்ரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருமாலடியார்களென்று தமேக நிரூபணீயரான தன்னடியார்க்கு ஸ்வப்ராப்தியைப்பண்ணிக்கொடுப்பதுப்ராப்யருசியைப் பிறப்பிற்றாயிற்று. அந்த ப்ராப்யருசிதான்பர பக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திரூபையாயிறே பரிணமிப்பது. அப்படிப்பட்ட பக்தியையாயிற்று ஆழ்வாருக்குத் திருமேனியோடே உண்டாக்கி அங்கீகரித்தது. அத்தைப்பற்ற (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்", (உ) "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று மருளிச்செய்தார். அதுதான் இவர் ஸம்பந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் ப்ராப்திக்குமுன்னே ஸித்திக்கும்படியாயிருக்கும். தத்ஸித்யர்த்தமாக (ங) "భగవన్ భక్తిమపి ప్రయచ్ఛ మే-பகவந்பக்திமபிப்ரயச்சமே", (ச) "పరభక్తియుక్తం మాం కురుష్వ-பரபக்தியுக்தம்மாம்குருஷ்வ" என்றிறே, ஆசார்யர்கள் அர்த்தித்தருளிற்று. அப்படி, ஸ்வாபிலஷிதத்தை அர்த்தித்துப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் (ரு) "கரைகண்டோர்" என்று முக்தராய்ச்சொல்லப்படுகிற பராங்குஶபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந்தருளியிருப்பாராய், பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயராகைக்காக, ஸ்வாவதாரஸ்தலாதிகளிலும் அர்ச்சாரூபியாயெழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே, தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளையெப்படியெண்ணித் தம்மை அங்குத்தைக்கு அநந்யார்ஹராம்படி, அறவிலைசெய்துகொடுத்து, தத்விஷய ப்ராவண்யத்தையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமப்படியே நிரவதிகவ்யாமோஹத்தையுடையராய், (சா) "కృష్ణతృష్ణాతత్త్వం-க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வம்", என்றுமாபோலே, "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று

(க) தி-வாய்-க-கீ-க (உ) தி-வாய்-க0-க0-கக (ங) ஸ்தோ-ரத்ந-
(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) தி-வாய்-அ-ங-க0 (சா) பராங்குஶாஷ்டகம்

தந்தேக நிரூபணீயராம்படியான ஜீயரும், (௧) "பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" என்கிறபடியே (௨) "மையும்மனமுன்குணங்களையுன்னி" என்று அவருடைய கல்யாணகுணங்களிலே பரபக்தியுக்தராய், அத்தாலே ப்ராப்தமேஷியாய், சரம்பர்வமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை (௩)*மெய்கொள்ளக்காணவேணுமென்கிற அபிநிவேஸாதிஸயத்தாலே மெய்வெளுத்து, தத்கார்யமான ப்ராப்திதஸையை ப்ராப்தராய், இப்படி கரைபுரண்ட வாற்றாமையையுடையராயிருக்கிற தாம், எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தி தஸையைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபர்வநிஷ்டராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில், ப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லார்க்கு மநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, இப்ப்ரபந்தமுகேந அவற்றை வெளியிட்டருளுகிறார்.

(௪) "பத்தியெல்லாம்தங்கியதென்ன" என்னும்படியிறே இவர்க்கு, *எதிராசன்சேவடிமேல் தான்பரமபத்தித்தலையெடுத்தது. (௫) "పరమాపదమాపన్నః-பரமாபதமாபந்ந:", (௬) "முடிந்தவவா"என்றும் சொல்லும்படியான, †பரமார்த்தியை ப்ராப்தராய், அந்ததஸையைப் பேசினப்பாசுரமாகையாலே, "ஆர்த்தி"என்றிதுக்கு நிரூபகநாமமாயிருக்கிறது. ஆர்த்திதான் ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதிப்பாலும், ப்ராப்தவிஷயாநுபவாலாபத்தாலும் பிறக்குமதாயிறேயிருப்பது. அவையிரண்டையுமாய்த்து, (௭)* முந்நீர்ஞாலத்திலும், (௮)* அறுக்கும் வினையிலு மாழ்வாரருளிச்செய்தது. அத்தைப்பற்றவிறே "வம்பவிழும்தாரான்", "தேன்பயிலுந்தாரான்" என்கிற தனியன்களுமுண்டாய்த்து. அப்படியே இவர்க்கும், ஆகாரத்வயம் நடவாநின்றதேயாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வார்த்தியிறே, ப்ராசுர்யேண இப்ப்ரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது. "ப்ராப்திதஸையிலார்த்தியைமுன்னிடும்" என்னக்கடவதிறே.

இவர்தாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழ்வான் முதலானவனைத்து முதலிகளோடுங்கூடி தழுவி முழுசிப்பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

---

(௧) பெரியதிருவ-௫அ (௨) இரா-நூ-௧0௨ (௩) தி-வாய்-௩-அ-௪
(௪) இரா-நூ-௧0அ (௫) வி-தர்ம-௬௯-௪௭ (௬) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧
(௭) தி-வாய-௩-௨ (௮) தி-வாய-௯-அ † பரமபக்தி

போஜஸ்த்வந்த்வகைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழவேணுமென்று, மநோரதித்தவர்க்கு, அது, மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் அதீதகாலமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷயோக்யமன்றிக்கே யொழிகையாலும், இனி இவர் தேசவிசேஷத்திலே, நித்யகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவர்விஷயத்திலே, தாமுமப்படி வழுவிலாவடிமை செய்து வாழவேணுமென்று, அவர் திருவடிகளிலே இத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

ஆகையிறே "வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதிராசவெந்நாளுமுன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து" என்றருளிச் செய்தருளிற்று. (க) "अहं सर्वं करिष्यामि-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாள் நிலை யெம்பெருமானாரது, (௨) "शत्रुघ्नो नित्यशत्रुघ्नः-ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்நஃ" என்று பேசும்படியானவவர் நிலையாய்த்திவரது.

இனி (௩) "ஆழிமுதல்வன்" என்னும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்துள்ள வ்யக்திவிசேஷங்கள், (௪)* முகில்வண்ணனடியையடைந்துய்ந்த ஆழ்வாரும், அந்த மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது.

இப்படி இவர்களொடொருகோவையான வைபவத்தையுடைய இவர், ஆழ்வாருடையவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஶதியாலு மருளிச்செய்து, அதிலும் தம் அபிநிவேஶமெல்லாம்தோற்ற (௫) "पराङ्कुशपादभक्तम्-பராங்குஶபாதபக்தம்" என்றும், (௬) "சடகோபன்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசன்" என்றும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சரமபர்வமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமார்த்தத்தைச் சரமகாலத்திலே சரமப்ரபந்தரூபேண விதிலேயாய்த்து வெளியிட்டருளிற்று. அதில் யதிராஜவிம்ஶதி, (௫) "रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि मूर्ध्ना-ராமாநுஜம்யதிபதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா" என்றுதொடங்கி,

(க) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௨) ரா-அ-க-க (௩) தி-வாய்-எ-௯-௩
(௪) தி-வாய்-எ-௨-௧௧ (௫) யதிராஜவி- (௬)

“ तस्मात्त्वदनन्यशरणो भवतीति मत्वा - தஸ்மாத்தநந்யபரோ பவதீதிமத்வா” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு “வாழி யெதிராசன்” என்று தொடங்கி, “இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வராநுஸந்தாந பரமாயிருக்கு முத்தரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்குமிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறேயுள்ளது. இவர்க்கிப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தானநேகபா(ஷா)வவிருத்திகளையுடைத்தாய், இதுதான் ஓர் சந்தஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவநந்தரம், (க) “एहि पश्य शरीराणि - ஏஹிபஸ்யஸரீராணி” என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவணனாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கண்டு கலங்கி, (உ) “मङ्गलानि प्रयुञ्जानाः - மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:” என்றும், (ங) “आयुष्मन् - ஆயுஷ்மந்?” என்றும், மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக் கண்டுகலங்கி ப்ராக்ருத †தின்றவாத்மாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றறுதியிட்டபடியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரிகளுக்குண்டான வாதராதிஸயத்தைக்கண்டு, (ச) “அன்பால்மயல்கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் ப்ரேமபாரவஸ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்

(க) ராஆ-ர-சு-கஅ (உ) ரா-ஆர-க-கஉ (ங) ரா-ஆர-சுஎ-கஙு

(ச) இராம-நூ-சு † ஈன்ற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா தரிக்கும்படி யிதுவே என்று(க)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ஞ) ராய்ப்பேசியருளுகிறார். (உ)"பலலாண்டுபல்லாண்டு"என்று துடங்கி "அப்பாஞ்சசன்னியமுமபல்லாண்டே" என்றும், (ங) "జయత్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః - ஜய த்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்சமஹாபலஃ । ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலிதஃ"என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்களாசாஸநமுண்டாயிறேயிருப்பது.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

(க) தி-வாய-௧௦ ௬ (உ) திருப்பல்லாண்டு (ங) ரா-ஸு

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென வாழ்த்துவார் — வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர்தலை. (௧)

ப்ரதிபதம்.

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், என = என்று-இப்படி மூன்றுப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம பண்ணுகிறவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணதிசெய்யுமவர்களெவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = நிர்வாஹக பூதராவர்கள். (௧)

(வ்யா) (௧) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (௨) "பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவதவிஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலும் மந:பராய் அந்தவைதிகநிர்த்தேஶத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருஶங்களான திருவடிகளிலே பக்தாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶிரஸா வாஹ்யர். அன்றிக்கே, அவர்கட்கு ஶ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம்; வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவெனச்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாஶாஸநமுண்டாயிற்றே யிருப்பது.

---

(௧) திருப்பல்லாண்டு (௨) தி-வாய்-ரு ௨-௧

அவதாரிகை.—அடியிலே, (க) "தொழுதெழென்மனனே" என்றநுஸந்தித்த வாழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடொவ்விகல்பிக்கலாம்படியான விராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தை இதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலுமெம்பெருமானார் வைபவத்தை யெல்லைநிலத்தளவும்பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாநுசரோ டிறைப்போழ்—திராமாநு
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு. (உ)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நம வென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மாநுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்போழ்து = க்ஷணகாலமும், இராமாநு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபயதிருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்குமவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள். (உ)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாயநம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணி யிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான வித்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய் பஶுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் அஸ்ஸஹமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளை தங்கட்கு அபாஶ்ரயமாக ஆஶ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (௩) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு" எனகிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவார்கள். (உ)

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-க-உ-க0 (௩)

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நம:" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(஛்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவெதென்கிறார்.

தந்தைநற்றாய் தாரம்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத விவ்வுடலையின்றேயறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர். (௯)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம்=மனைவியும், தனயர்=புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹைச்வர்யமும், என்றமக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே=தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா=யதீந்த்ரரே! இந்த=இவ்வாறான, நிலைக்கு=நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே-இப்போதே, அறுத்து = சே(஛்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர்=உரைசெய்தருளவேண்டும். (௯)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களுமேலாத்தாய்த்தந்தையுமவரேயினியாவாரே" என்றும், (உ) "த்வமேவமாதாச-த்வமேவமாதாச" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனானபிதாவும் பிரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் நிரயநிஸ்தாரகரான புத்திரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹைச்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்குஶ்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறாப்போலே (௩) "மாதாபிதாயுவதய: - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே; வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்ததேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறோமென்னாமல் விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற விந்ததிவஸத்தில்தானே சே(஛்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே போக்கடிகாணுதி

(க) தி-வாய்-௫-க-அ (உ) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை ஸர்வஜ்ஞானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும்; அதுவருத்தமாயிருந்ததோ; அதுக்குமொருகால் சிந்தைசெய்யுமத்தனையன்றோவுள்ளது. நல்லென்கிறவித்தை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம். (உ)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வநுஸந்தித்து, தத்விமோசகருமவரேயென்று அவர்பக்கலிலே அத்தை பிரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாகுவேன்—அந்தோ!
இரங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார். (ந)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு=நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத்துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆகுவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உனக்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர். (ந)

(வ்யா-ம்) "இதம்ஶரீரம்-இதம்ஶரீரம்" என்றும்படி பராக(X)ர்த்தமாய் "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய் எப்போதுதான் நானர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடு ஒருகோவையாய், நிரதிஶயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷதந்தர்ப்பாவத்தையுடையனாய் ஸம்ஸாரவெக்காயம்தட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கிரங்கியருளவேண்டாவோ?; ஈஶ்வரனும்கூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக்கை *பல்லுயிர்க்கும்வீடளிப்பானாயவதரித்த தேவர்க்கே பரங்காணும். இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்தருளீர். (ந)

(அ-கை) கீழ் "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தம்தானேது? நீர் அவர்ஜநியானுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக,

அந்தைதிர்ஹாஸமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவர்க்க வர்ஜநீயனென்கிறார்.

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா—உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள். (ரு)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூடாத போது, தானபுசிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும, போகத்தால = ஐஶ்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுககு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ = உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புதரன், யான = அடியேன். அன்றோ = அல்லவோ? உரையாய = பகர்ந்தருளீர்; ஆதலால் = ஆகையாலே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், எனையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்ததிவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ? ஸரஸமாயிருககுமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (ரு)

(வ்யா-ம்) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கதனாகாமல் தேஶாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேஏகனாய் புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்தபோகத்தாலே ஸுகத்தையடையுமோ?; யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "[Grantha]-கரீயாங்ப்ரஹ்மணஃபிதா" என்னும்படியான தேவர்க்கும் அவர்ஜநீயனான புத்திரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதை தேவரீரருளிச்செய்தருளீர். இப்படி ஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வானவர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்ததிவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையுமருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும். (ங) "[Grantha]-யத்விநாபரதம்த்வாஞ்சஸௌமித்ரேபுஜ்யதே ஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல் = கிட்டுதல். (ரு)

(அ-கை) "உன்போகம்நன்றோவெனையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர்; காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம்

(க) (உ) தி-வாய-க-க-கக (ங) ரா

விஹிதவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அது அநுகூலரானார்க்கன்றோ வப்படியாம்; ப்ரதிகூலனான வெனக்கு அரைக்ஷணம்தாழ்க்கிலும் ப்ராதிகூல்யமே கைவிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேயகுணவர்த்த(்)கமான தேஹத்தைத் தத்பூர்வமே போக்கும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

வேம்புமுற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றுந் தேகமுற்றிச்செல்லுங்கால்—ஆமபரிசால்
ஏற்கவேசிந்தித் தெதிராசா விவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழிசெய்- (௬)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல = (நாள்தோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன்=க்ரூர காமாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி=சரீரம் முற்றி, செல்லுங்கால்=விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கர்மங்களே, முற்றும்= அதிகமாம்; (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம ப்ரகாரத்திலே, ஏற்கவேசிந்தித்து=முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை=இந்த ஹேய ஸமுதாயமான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி=உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும். (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம) (௬)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகிலிறே நாள்தோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது; விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாள்தோறும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பக்வமாங்காட்டில் க்ரூரகர்மாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம். ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து,யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும்; வழி உபாயம். யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம். (௬)

(அ-கை) உம்முடையதோஷத்தை யேற்கவே முற்கோலிநாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது? நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய் அஶக்தராயிருந்தீரோவென்ன, ஸ்தநந்தயப்ரஜை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவர்க்கு நித்யஸ்தந்தயமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்துகொள்வதென்கிறார்.

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே!
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால்
உனக்கது தாழ்வோவுரை. (எ)

அன்னை=ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி=(ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலேவந்ததென்று தான்) தாஹநீர்த்த முதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியாமல்பருகி, முலையுண்குழவி தன்னுடைய=ஸ்வ போஷ்யமா யிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜை யினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ=போக்காளோ? என்னே! = இதென்ன ஆச்சர்யம்! எனக்கா=அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்ய ஸ்தநந்தயனாயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா=யதிபதியே! எல்லா நீசெய்தால்=அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமா யிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கதுதாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமாமோ? (தேஜஸ்கரமா யிருப்ப தொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர்தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்.

(வ்யா-ம்) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் ஶைஶவயுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தநந்தய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வணுக்கம் உண்டானால், இது நம்குறையாலே வந்ததென்று தான்குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அதினுடைய வணுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே. அப்படியே மாத்ருவத்வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸ்தநந்தயமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையு மநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரானதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்னவாஶ்சர்யம்! அருந்துதல்=உண்டல்.

ஆசார்யாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஶக்தியின்றிக்கே இருப்பானொருவனைக்குறித்து இவனுடைய விழவையும், இவனைப்பெற்றால் ஈஶ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்வதந்த்ரப்ரஜைக்கு வியாதியுண்டானால், தன்குறையாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமாநத்திலே ஒதுங்கி, (க) "வல்லபரிசுவருவிப்பரேல் அதுகாண்டும்" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும், அவனிட்டவழக்காக்குகை" என்றுமளவாகவருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாய்த்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது. (எ)

(அ-கை) கீழ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்வதந்த்ரப்ரஜையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, ப்ராப்தி சொல்லாநின்றீர். ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமராய் ஸத்கர்மங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்கர்மங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய், ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால்ரக்ஷிக்கப்போமோ? என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்துரக்ஷியாதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமர்த்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

தன்குழவிவான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோவன்னை பழியேற்கின்றாள்—நன்குணரில்
என்னாலேயென்னாசமேலு மெதிராசா
உன்னாலே யாமுறவையோர். (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினால்வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடையஶிசு, வான்கிணற்றை = பெருமைபொருந்தியகிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துத்தனைகயாதிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ. அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள்; நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிட்டின

(க) நா-தி-கO-கO

வென்றாலே,என்நாசமேலும்=என்னுடைய நாஶத்தைவிளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்றாலே=தேவராலே, ஆம்=ஆகிற, உறவை=ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர். (அ)

(வ்யா-ம்) அதாவது அஞ்சுவயஸ்ஸுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அநவதாநத்தாலே வந்ததாக அவளுக்கு ஶாஸ்த்ரம்தோஷம் விதிக்கையாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு; ஆகையாலே தன்னுடைய முக்த(?)ப்ரஜையானது தனக்கு நாஶகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே ஆழத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸந்நமாகவிருக்கக்கண்டு, அத்தை ப்ரதிஷேதியாம லுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாத்ரம்கொண்டன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்தையாகாநின்றாள்; அப்படியே நன்றாகநிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக் கிட்டிநின்ற என்னாலே ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அத்தை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். இத்தால் ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதஶையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுகருத்து. (க)"இதத்தாயிராமாநுசன்" என்கிற திவ்யஸூக்தியும், "பிரஜையைக் கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயேதள்ளினாளென்னக்கடவதிறே" என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாய்த்திருக்காகாரம். (அ)

(அ-கை) (உ) "நோற்றேன்பல்பிறவி" என்கிறபடியே, நீரும்முடைய துஷ்கர்மத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னமும் சில ஜந்மம் எடுக்கவேண்டும்படியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ஶ்வஸ்தருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக வின்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்.

(க) திருவாய்மொழி தனியன் (உ) தி-மொ-க-௬-அ

கூபத்தில்வீழுங்குழவியுடன் குதித்தவ்
வாபத்தைநீக்குமந்த வன்னைபோல்—பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேலு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா. (கூ)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=விழுகின்ற, குழவியுடன்குதித்து—சிசுவோடேகூட குதித்து, 'அவ்வாபத்தை=அவ்விடரை, நீக்கும்=போககுகின்ற, அந்த அன்னைபோல்=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேலும்=அடியேன் இன்னும்சில ஜந்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசன் = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான் பிறக்கும்= தாம திருவவதரித்தருளுவர். (கூ)

(வ்-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிக்கே சற்றுந் தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்தப்ரஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதினநவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப் போலே (க) "சரணமாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாமபடியான ப்ரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களையெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும், இனி இப்படி கைகழிந்தபின் யெனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான் பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிர்சூழல்புக்கு அவதரித்தருளுவர். ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை. உடைமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக் குடைமைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிறே யிருப்பது. (கூ)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையகன்று, அங்கமாஸ்கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான கர்மம் புகுருவது. இனி அந்தப்ரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திவாழென்று தன்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(க) தி-வாய-கூ-கO-டு

பூமகள்கோன்தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப்பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ்செல்வச்சடகோபர்—தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினியபாதுகமா மெந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ். (க0)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கர் = பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு, நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு. பாதுகமாய = பாதுகைகளாய், (அத்தாலே) தாமகிழும் = தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தான, சடகோபர் = நம் மாழ்வாருடைய, தேன்மலர் = மதுஸ்யந்தியானபுஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு = நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஏய்ந்து = பொருந்தி, இனிய = ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய், எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தை யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = ஆஸ்ரயித்து, எனது நெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ் = இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ். (ய)

(வ்யா-ம்) (ச)"பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்" இத்யாதிப்படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶயபோக்யமான, *பூவார்கழல்களுக்கு (உ) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அத்தாலே (ங) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" என்னும்படி தாம்ஹர்ஷிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய் (ச) "மேவினேனவன்பொன்னடி" என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (க) "இராமாநுசன்சரணாரவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே" என்கிறபடியே, எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநதையாலே பாதரேகைபோலேகிட்டி இந்தஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழ். இத்தாலெம்பெருமானார்

(க) இரா-நூ-க- (உ) தி-வாய்-சு-க0-க0 (ங) தி-வாய்-க0-அ-ங (ச) கண்ணி-உ

திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவராகையாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்திரப்ராவணரென்று நிரூபகமாக வேணு மிறே. "செல்வச்சடகோபர்" என்கிறதுக்கு (க) "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்-ധനം മദീയം തവ പാദപങ്കജം" என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். எய்கை=பொருந்துகை, வாய்கை=கிட்டுகை.

(அ-கை.) (உ)"நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்றும், (௩)"மேவி னேனவன்பொன்னடி" என்றும் (ச) "രാമാനുജപദച്ഛായാ-ராமா நுஜபதச்சாயா" என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபாரதந்த்ரராய் வாழு மவர்கள் பேற்றைப்பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர். அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ ஸித் திப்பதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே த்வததநந்யதேவ ரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்ம பாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து. (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவர்கு உத்தேஶ்யரான பெருமானையும் த்வ தநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த் தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலையை= சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷயுடைய வடியேனுக் கு, நீதந்து = தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள் உகந்து = உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். (கக)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க் குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமானையும், த்வதநுபவ கைங்கர்யாதி களுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ)பெரியதிருவ-௩௯ (௩) கண்ணி-உ
(ச) எம்பார்தனியன்

தேவதையையு மறியாதிருப்பாராய் அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான பரைஸ்வர்யப்ராப்தராய், இருகரையரன்றிக்கே பெருமதிப்பராயிருக்கிற வடுகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதிலபேக்ஷையையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (க) "எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்தும்", என்கிறபடியே தேவர்க்கே ரஸாவஹமாம்படி, ஸர்வகாலத்திலு முகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். அங்கேபோகிலும் அவருகந்தவடிமையேயாக வேணுமென்று கருத்து. மன்னுநிலைசேர் வடுகநம்பி யென்று பாடமானபோது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம். (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுகிறவருந் தேவைகளெல்லாம் நாம் செய்கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

தேசந்திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வாரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள். (கஉ)

தேசம் = இத்தேசங்களெல்லாம்; திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில் = தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலநாதர், என்னை = தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால = கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படியாலுல் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால் = ப்ராப்த சேஷியான தேவர்திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள் = அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (கஉ)

(அ-ம்) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடையவும் அசேஷசேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச

. த்யாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடைமன்னரில்தேசுடையார்" என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகையாலே, திக்தேசங்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கே யிருப்பாரா யிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென்னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தினாலே, இவனெப்படியானாலுஜ்ஜீவிக்குமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தஶேஷியான தேவர் திருவடிகளிலெ சேர்த்தருளினார். அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம் பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (௪௨)

(அ-கை) தாம் †நிர்ப்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும்படி ஶீலபரான வெம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தால்பெற்ற பேற்றை அந்யபதேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்தி—சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள். (௪௩)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி = ஸ்துதித்து, சதிராக = ஸாமர்த்யமாக, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ் = திருவடிகளின் கீழே, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்கள், ஆழ்வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடுவர் = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவார்கள். (௪௩)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுகேந பஹுப்ரகாரமாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தாமிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதுடங்கி அத்தையே

---

† அநுஸந்தித்தபடி ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலும்சொல்லி ஸ்துதித்து, (க) "அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே" என்கிறபடியே, சரமபர்வத்திலே நிஷ்டராய், அத்தாலே ஸாமர்த்ய மாகவாழுமவர்களுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாய்நிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) "நின்தாளிணைகீழ்வாழ்ச்சி" என்னும்படி யதுவே வாழ்வாக வாழுமவர்கள் *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாய், அத்தாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ரு) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனத்தனராயிருக்கிற வாழவார்கள் பதின்மருடையவருளையும், பத்தும்பத்தாகப் பெற்றுவிடுவர்கள். (ச) "ஸ்ரீஸம்பந்த-தயோர" என்னக்கடவதிறே. இத்தாலிவர்களுக்கு சரமாவதிதாஸ்யம் நிலைநிற்கும்படி கடாக்ஷிப்பர்களென்றபடி. முதல்பாட்டிலே மங்களாஶாஸநபரருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளை *அயர்வறுமமரர்கள் ஆதரிப்பரென்றார். இதில் அவர்களை *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாதரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார். (௧௩)

(அ-கை) "தேசந்திகழும்" என்கிறபாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி. நடுவில்பாட்டு ப்ராஸங்கிகம். உம்முடைய வாசார்யர், நம்பக்கலிலே யாஶ்ரயிப்பித்த வந்தவாஶ்ரயணமே, உம்முடைய பேற்றுக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றீர். அந்தவாஶ்ரயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுக்குடலான வதிகாரஸம்பத்து உம்பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோக்யதையில்லாதார்க்கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது. ஆகையால், அதிகாரஶூந்யரான வகதிகளை தேவரீர் ரக்ஷியாவிடில் வேறு புகலுண்டோவென்கிறார்.

அதிகாரமுண்டேல் அரங்கரிரங்காரோ
அதிகாரமில்லாதார்க்கன்றோ—எதிராசா
நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கிலென் செய்வோம் யாம். (௧௪)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய்-ரு-உ-ச (ரு) பெருமாள்திரு-உ-௧0
(ச) ர-ஸ்தக-௪௬

அதிகாரமுண்டேல்=ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பூர்த்தியாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கரிரங்காரோ=பெரியபெருமாள் இரங்கியருளாரோ? அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மில்லாதவர்களுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீயிரங்கவேணுவது = தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது, நீயுமதிகாரிகளுக்கே யிரங்கில் = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், என் செய்வோம் யாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகள் என்னயோகயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்? (அநாதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?). (௧௪)

(வ்-ம்) (௧)"புண்ணந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்" என்றத்தை யர்த்தித்தவர்களுக்கு (௨)"அருள்சூடியுய்ந்தவன"என்னும்படி, தாத்ருஶாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமாளிரங்கி யருளுவது. அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாத்ருஶருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது. அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற வீத்ருஶஸ்வபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணிரக்ஷிக்கில், அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகளெந்த யோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டுஜ்ஜீவிக்கப்புகுகிறோம். அநாதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (௧௪)

(அ-கை) (௩)"இராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியன்"என்னும்படி பரம தார்மிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தடுத்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸ்நேஹமாக வநுஸந்தித்தால் அவர் தாமே யெல்லாம் செய்தருளுவராகையாலே, தத்விஷயஸ்நேஹந் தானுண்டோவென்று ஆனவளவும்பார்த்து, அது தமக்கத்யா(ஸ்ஸ)பிஇல்லையென்று விஷண்ணராகிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென்—அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன்
எப்போதுண்டாவதினி. (௧௫)

---

(௧) திருவிரு-௨௮ (௨.) தி-வாய்-எ-௨-௧௧ (௩.) இரா-௩௩

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதிராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும் = என நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்லாநிற்கும். இத்தாலென் = இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு = ப்ரேம புரஸ்ஸரமான பக்தி, அவர்பால் = அவர்விஷயத்தில், இப்போதளவும் = இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன் = (ப்ரேமலேசமற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கிறிலேன், எப்போதுண்டாவதினி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போ துண்டாகப்போகிறது? (௧௫)

(வ்-ம்) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸருக்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாயும், ஸோமயாசியாண்டானுக்கு நித்யப்ராப்யமாயுமிருக்கிற "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக வென்நாவானது சொல்லாநிற்கும்; இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமம் சொல்லுகிறவித்தாலே, (௧) "சார்ந்ததென்சிந்தையுன்தாளிணைக்கீழன்பு தான்மிகவும்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக வென்னுடைய ஸ்நேஹமானது, அவர்விஷயத்திலே சாமதஸாபந்நமான விக்காலத்தளவும், ப்ரேம லேசமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன். இனி யிப்போதில்லாததெப்போது உண்டாகப்புகுகிறது. இத்தாலென்னென்று-நிஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவுமாம். அடியிலே "இராமாநுசாயநம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்பர்யத்தையும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தையும் வெளியிட்டருளுகிறார். (௧௫)

(அ-கை) நம்பக்கலுமக்கானுகூல்யமான ப்ரேம லேசமில்லாவிடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட வஜ்ஞனைவடியேனுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தான் ப்ராபிப்பேனென்கிறார்.

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வ னாதலால்—மோகாந்தன்
என்றுநினைத்தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வன்யான். (௧௬)

(௧) இரா-நூ

ஆகாதது = ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப் படுவதான த்யாஜ்யம், ஈதென்று = இன்னதென்று, அறிந்தும் = தெளியவறிந்தும். பிறர்க்குரைத்தும் = (இப்படி யறிந்தவளவின்றிக்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகாததே செய்வன் = அந்த நிஷித்த க்ருத்யத்தையே நித்யாநுஷ்டானமாக நடத்தாநிற்பன்; ஆதலால் = இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோகாந்தனென்று = மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினைத்து = திருவுள்ளமபற்றி, என்னை = அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க வேண்டாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான் = அடியேன், உன் = தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சேர்வன் = அடையக்கடவேன்? (கசு)

(வ்-ம்) ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப்படுமதானத்யாஜ்யமின்னதென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவன்றிக்கே, பரோபதேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தக்ருத்யந் தன்னையே நித்யாநுஷ்டமாக நடந்தாநிற்பன். இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோஹாந்தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியாமல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினநான் (க)"எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்கிறபடியே, என்று தான் தேவர் திருவடிகளை, அடையக்கடவேன். இனி யிழந்தேபோமத்தனையன்றோ?; அன்றிக்கே இப்படி மோகாந்தனாய் முன்னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுக்குத் தளப்பமிருப்படி, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்கிறாராகவுமாம். (கசு)

(அ-கை) கீழ்நாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (உ) "மரணமானால்" என்று ஶரீரவியோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருகிறோமென்று, எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருகிறோமென்கிற தேவரீர் கடுகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என்கிறார்.

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்
றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லார்கள்

(க) தி-வாய்-ரு-உ-க (உ) தி வாய்-கூ-க0-ரு.

நண்ணுந்திருநாட்டை நான்தருவேனென்ற நீ
தண்ணென்றிருக்கிற தென்றான். (கஎ)

பொல்லாவகு = துஷ்க்ருத்யங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும், பொதிந்துகொண்டு = தகட்டில் பதித்தாப்போல் பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில் = ஸத் க்ருத்யங்களில், ஒன்றில்லா = லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், தண்ணென்றிருக்கிறதென்றான் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஶீக்ரத்தில் ப்ராபிததருள வேணுமென்று கருத்து). (கஎ)

(வ்-ம்) (க) "நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ) "అకృతసుకృతకః-அக்ருதஸுக்ருதக:" இத்யாதிபடியே, அநாத்மகுணபரிபூர்ணனாய், ஆத்மகுணலேஶகந்தாஹிதனாய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனாயிருக்கிற வெனக்கும் (ங) "ప్రాప్యమర్చిః పథా సద్భిస్తద్విష్ణోః పరమంపదమ్-ப்ராப்யமர்ச்சி:பதாஸத்பிஸ்தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்று ஸத்துக்களாலே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீரிப்போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான்; வேறேசிலர் ரக்ஷகருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவருகிறானென்றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது. அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு ஶீக்ரமாக ப்ராப்யதேஶத்தை ப்ராபித்தருளவேணுமென்று கருத்து. (கஎ)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வநுமதிபண்ணியிருக்க, (ச) "அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது" என்கிறபடியே க்ரமப்ராப்திபற்றாமல், (ரு)*ஊரெல்லாம்துஞ்சியிலவஸ்தையை ப்ராப்தராய்என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகமான காளராத்ரிக்கு என்றொரு நல்விடிவு பிறக்குமென்று மீளவும் *ரர்மாநுஜதிவாகரானவவர் தம்மையே கேட்கிறார்.

(க) தி-வாய்-ங-ஙு-ச (உ) வரத-ஸ்தி- (ங)
(ச) தி-வாய்க-க ரு (ரு) தி-வாய்-ரு-ச

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய்—குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளேவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு. (கஅ)

எந்தாய்=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல்=குறையாமல், இப்படியே=இந்தப்ரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளே விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாய் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடையதர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்றுமறிகின்றிலேன் = ஏதத் விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ்-ம்) எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்விதரூபேண விந்தவாத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஶமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "𑌭𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌦𑌿𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தகாலம் த்வத்தர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞாநதிமிராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன். (உ) "𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃-நிகிலகுமதிமாயாஶர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (ந) "𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌜𑌨𑍀-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும். குன்றுதல்=குறைதல்; பவம்= ஸம்ஸாரம். (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார். இதில் தத்கார்யமான தேஹஸங்

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) யதிராஜஸப்ததி (ந) வி-பு-கு-கள

கரதை முதலான வென்னுடைய நிஷ்ப்ரவ்யாபாரமும், தேவர்க்கவத் யாவஹமன்றோ வென்கிறார்.

அல்லும் பகலும் யானுக்கை வழியுழன்று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத்தீங்கன்றோ—நல்லார்கள்,
தந்தையர் நீசர்க்காட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசாவிசை. (சக)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனாய், செல்லுமது = ப்ரவர்த்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிக்யத்துக்கு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = ப்ரஹ்ம விதக்ரேஸரரா யிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தையர் = தமபுதல்வர், நீசர்க்காட்செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசர்கு நிஹீந வ்ருத்திகள்செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத்தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும். (சக)

(வ்-ம்) (க)"உன்நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்க" என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத் யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) "அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்" என்கிறபடியே தேஹ கிங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த்திரிகிறது. (ங)"உனக்குப்பணி செய்திருக்கும்" இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதுளப்படி யென்னில், ப்ரம்ஹவிதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள்புத்ராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீநவ்ருத்திகள் செய்யக்ஷமிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸம்மதித்தருளீர். ஆகையாலத்தைத்தவிர்த்து, இவ்வாத்மாவுக்கு சேஷியானதேவரே! அநவரத மடிமைகொண் டருளவேணுமென்று கருத்து. தேசு = பெருமதிப்பு. (சக)

(அ-கை) இவரிப்படி "நல்லவர்கள் தய்தநயர் நீசர்க்காட்செய்யச்சகிப்பரோ" என்றவாறே *நல்லார்பரவுமிராமாநுசனென வெம்

(க) இரா-நூ-தனியன் (உ) தி-வாய்-ங-உ-க (ங) பெரி-தி-ரு-ரு-ங-ங

பெருமானார் இவரிங்ஙனே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒருகோவையாக்கி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(டீ)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே, தேஹவிஸ்லேஷத்தேறப்போய், பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளையெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

போம்வழியைத்தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நான்மூழ்கி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே. (௨௦)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயநுபவிக்குமானந்தம் பரிச்சின்னமென்னும்படி நிரவதிகபோகயமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நாம்மூழ்கி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நாம் தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ் மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்த ஸத்வ மயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஶ்ரிய:பதியான ஶ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில் அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடையாக ப்ராஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே! (௨௦)

(வ்-ம்) (௧) "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறவாழ்வார் திவ்ய ஸூக்திப்படியேபோய்ப்புகுகிற தேசவிசேஷத்தில் ஸத்காரமெல்லா மொருசிறுங்காயென்னும்படி அபரிச்சேத்யமான மார்க்கஸத்கார ஸூகத்தையெல்லாம் அநுபவித்து, கள்வன்கொல்லிப்பிராட்டியைப் போலே அவன்முன்னே வழிநடத்தப்பின்னேபோய், "విరజామమృతాకారాం మాం ప్రాప్య మహానదీమ్- விரஜாமம்ருதாகாராம்மாம்ப்ராப்யமஹா நதீம்" என்கிறபடியே அம்ருதவாஹினியாய், விரஜையென்று பேரை யுடைத்தான வந்நதியிலே தாபத்ரயதுக்கங்களெல்லாந்தீர நாமவகா ஹித்து, அநந்தரம் ஸ்வரூபத்துக்கு திரோதா(தா)யகமான ப்ராக்ரு தங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, *தெளிவிசும்புதிருநாடென் கிற ப்ராப்யதேசத்தைக்கிட்டி, ஸ்வரூபகுணங்களெல்லாம் ப்ரகா சிக்கும்படி ஶுத்தஸத்வமயமான வப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தை லபித்து, பஹுமந்தவ்யரான நித்யஸூரிகள் தாங்கள் ப்ரத்யுத்கத ராய், ப்ரம்ஹாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து ஸத்கரிக்க, அவர்க ளுடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) "అఙ్కే భరతమారోప్య ముదితః పరిషస్వజే-அங்கே பரதமாரோப்யமுதித:பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே மடியிலேவை த்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும் ஸம்பத்தை எதிராசரான வெம் பெருமானார் இதிலபேக்ஷையையுடைய நமக்கருள்கொடையாக ப்ர ஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே; இதொரு பேறிருந்தபடியே. (௨௦)

(அவ-கை) எத்தனையேனுமதிஶயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் அப்ராப்யமாயிருக்கிற பேற்றை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்றீர். அ து நமக்கு ஸுலபமாயிருந்ததோவென்று தம் திருவுள்ளக்கருத்தாக, நம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளை நிர்ஹேதுகமாகவுபகரித்தருளின ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று நீ அத்யவஸித்திரு. பெறுதற்கரிய பேற்றை எம்பெருமானாரே பண் ணியருளுவர். ஆகையால் விஷயமாக "నిర్భయో నిర్భరోఽస్మి - நிர்ப்ப யோநிர்ப்பரோஸ்மி" என்றிருக்கிற நமக்கு என்னபயமென்கிறார்.

(௧) தி-வாய்-௫-௯-௫. (௨) ரா-யு ௧௫௦-௪௧.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருமலையாழ்வார் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண் டவர்தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடிகப்
பரமபதந்தன்னிலேற்றுவ ரென்னபயம்நமக்கே. (உக)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய் மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தரும = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி = ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர்தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. அவர்க்காய் = இப்படி நமமாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமை = ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடிக = சீக்ரமாக, பரம்பதந்தன்னில் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர். என்னபயம நமக்கே = ஏதத் விஷயமாக நமக்கென்ன பயம? (ஒருபயமும் வேண்டாம். (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயரா யுறங்கு மத்தனையன்றோ வென்று கருத்து). (உக)

(வ்-ம்) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யிலவகாஹநத்தாலே ததேகநிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும் "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "ఉత్తారయతిసంసారాత్తదుపాయప్లవేన తు-உத்தாரயதிஸம்ஸாராத்ததுபாயப்லவேநது" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையேன்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (க) "ஏற்றரும்வைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபதமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர். (உ) "மணமேனையல்மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(க) தி-வாய்-எ-க-கO (உ) இரா-நூ-கஅ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமதரனையன்றோ வென்று கருத்து. "அபி ந்யஸ்ய... - அபிந்த்யஸ்த்வா பூமௌ" இத்யாதி. "ப்ரபத்ய ... - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய" இத்யாதி. (உக)

(அ-கை) "என்னபயம்நமக்கே" என்று நிர்ப்பயரான விவரிதில் "அஸ்மத்குரு... - அஸ்மத்குருதயாயாதயதீந் த்ராங்கிக்ரியாந்வ்ய:" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எம்பெருமானாருடைய வபிமாநநாவாருடனாய், ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஸ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகூலத்தை ப்ராபிப்பேனென்று நிஸ்சயிக்கிறார்.

தீதற்றஞானத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தைமாற்றுமெதிராசர்தம் மபிமான்மென்னும்
போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து
கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே. (உஉ)

தீதற்ற=குற்றமற்ற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை=திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தை யுடையராகையாலே அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, ஏதத்தை=காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும்=போக்கடிக்கிற, எதிராசர்தம்=எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானாருடைய, அபிமான மென்னும்=அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி=திரபாயமான விஷ்ணு போதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து=ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையை="விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்" என்றும், "தயரதுசுடராடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன் = கிட்டப்பெறுவேன், ஏ = பாதபூரணம். (உஉ)

(வ்-ம்) (க) "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோ... - தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" என்றும், (உ) "வித்யா... - வித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவதந்யபரமாம் குற்றமன்

(க) வி-பு. (உ) வி பு.

ருக்கே, (௧) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதுதான் ததீயபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முருகலான ஆர்ஷவசநங்களைத் த்ருணவக்கரித்து திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தையுடையவராகையாலே, அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தையுடையரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே, *காமாதி தோஷஹராராய் யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் தம்முடைய வபி(தி)மாநரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదంహి వైష్ణవంపోతంసర్వశాస్త్రార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம்போதம்ஸர்வசாஸ்த்ரார்ணவே" என்கிறபடியே ப்ரபாயமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவபோதத்தை யாரோஹித்து, "సంసారసాగరంఘోరమ్-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்" என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, (௨) "விண்ணோர்பிரானார்மாசில்மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறுசுடரடி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வேறொருப்ரகாஶாந்தரத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான கோதின்றிக்கேயிருக்கிற, ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தைக் கிட்டப்பெறுவன். இது நிச்சயம்.

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி(௪) "రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలంమనసాజగామ-ராமஸ்யலோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம்மநஸாஜகாம" என்று அடைந்ததாக வத்பவலித் தர்ணிக்ற. (௫) "மானேய்நோக்கிமடவாளை மார்பில்கொண்டாய் மாதவா" என்றுதொடங்கி "உன்தேனேமலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறருளாய்" என்றார்த்திக்கவேண்டிற்றிறே "கோதற்றமாதவன்" என்று கோதறுகையாவது அவனுக்கு விசேஷணமானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத கோதற்றவனென்றமாம்; ஶ்ரிய:பதியிறே நித்யப்ராப்யனாவான்.

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

(௧) ௧-திருவ-௬௭. (௨) திருவிரு-௫௪. (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧.
(௪) (௫) தி-வாய-௧-௫-௫.

தாலே பேறுகப்பாதென்று நிஶ்சயித்து, இப்படி நிஶ்சிதமானபின்பு (௧) "வடிவுடைமாதவன்" என்னும்படி புதுக்கணிப்போடே ஸபரிகரனைப், திவ்யாஸ்தானமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கிட்டி அநுபவிக்கும்படி எனக்குநாதரானதேவர் பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அடியார்கள் குழாங்க ளழகோலக்கமிருக்க
ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மனந்தன்
பணாமணிகடம்மி லொளிமண்டலத்தி னிடையில்
வடிவாரு மாமலராள் வலவருகு மற்றை
மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக்கிட்டி
நானநுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (உ௬)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ப்ருந்தங்கள், அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், (மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிஶயாநந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில = உபமானமொன்றுமில்லாமல் நிருபமரான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அனந்தன = திருவநந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மிலொளி மண்டலத்தினிடையில் = பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரு மாமலராள = "வடிவாய நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்க ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும் படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்திலும், மற்றைமண்மகளுமாய் மகளும் = தத்துல்யரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

நாதனை, கடுக = சீக்ரமாக, நான் = அடியேன், அநுபவிக்கும்வகை = அநுபவிக்கும் ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ("என்னெதிராசா நல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம்). (௨௩)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "அடியார்கள் குழாங்கள்" என்றும், (௨) "மாமணிமண்டபத்தந்தலைப்போய்ன் அடியார்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளும், பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும் மணிமுக்தாதிகளை நிறைத்தாற்போலே அழகுகோலக்ஷமாக வரிசையடைவேஸேவித்திருக்க "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 - ஆநந்தமயாயமண்டபரத்நாயநம:" என்கிறபடியே, நிரஸ்தாதிசயாநந்தஜநகமான திருமாமணிமண்டபத்திலே, அஶேஷஶேஷவ்ருத்திகளுக்கும், ஸௌந்த்யமார்த்தவாதிகளுக்கு முப்பமானமன்றியிலே யிருப்பதான திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கிற (௩) "ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தன்" (௪) "சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்செழுமணிகள்விட்டெறிக்கும்" என்றும், (௫) "தெய்வச்சுடர் நடுவுள்" என்றுஞ் சொல்லும்படியான பணாரத்நங்களின் ஜோதிர்மண்டலத்தின் நடுவே.

(௬) "வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கை" என்றும், (௭) "வடிக்கோலவாணெடுங்கண் மாமலராள்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்குஸௌகுமார்யத்தைவிட்டு நிருபிக்குமடியான பெரியபிராட்டியார் வலவட்டத்திலும், ஏவம்பூதைகளாய் அவளுக்கு நிழல்போலவளரான மற்றநாய்ச்சிமாரிடவட்டத்திலுமஸேவித்திருக்க, இவர்களுக்குநடுவே மூன்றுமின்கொடிகளோடேகூடி தாமரைபூத்ததொருகாளமேகம் வெள்ளிமலையைக் கினியப்படிந்திருக்குமாபோலே, *வீற்றிருந்தேழுலகம் தனக்கேசெல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற *வாழ்புகழ்நாரணரான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் காலவிளம்பமின்றிக்கே கடுகநானநுபவிக்குமப்ரகாரம் இவனித்தைப் பெற்றிடுவானென்று ஸஸ்நேஹமாக உபகரித்தருளவேணும் "என்னெதிராசாநல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம். அடியிலேயாகவுமாம். (௨௩)

---

(௧) திருவாய்-௨-௩-௧௦. (௨) திருவாய்-௧௦-௯-௧௧. (௩) பெரி-திரு-௪-௩-௧௦.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௭. (௫) பெரியதிருமடல்.
(௬) திரு-பல்லா-௧. (௭) உ-திருவ ௮௨.

(அ-கை) இதில் தேஹவிமோசநந்தொடங்கி பலத்தில் எல்லையான தேசிகரோடொரு கோவையாயிருக்குமதளவாயிருக்கிற பேற்றை யபேக்ஷித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடல் விட்டிரவி மண்டலத்தூடேகி
　　இவ்வண்டங் கழித் திடையிலாவரண மெழ்போய்
அந்தமில் பாழ்கடந் தழகார் விரசைதனிற் குளித்தங்
　　கமானவனாலொளிக்கொண்ட சோதியும பெற்றமரர்
வந்தெதிர்கொண் டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழிநடத்த
　　வைகுந்தம்புக்கு மாமணிமண்டபத்துச்சென்று
நந்திருமாலடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
　　நாளெனக்குக்குறுகும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (௨௪)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியும், யதிகளுக்கு நாதருமான எம்பெருமானாரே! இந்தவுடல = ஹேயமான இந்த ஸ்தூலசரீரத்தை, விட்டு = த்யஜித்து, இரவிமண்டலத்தூடேகி = ஸூர்யமண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், இவ்வண்டம = இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தை, கழித்து = கடந்து, இடையில் = நடுவிலுள்ள, ஆவரணமேழ்போய = ஸப்தாவரணங்களையுங் கடந்து, அந்தமில = முடிவில்லாத, பாழ்கடந்து = மூலப்ரக்ருதியைத்தாண்டி, அழகார் = அத்யந்த ரமணீயமாயிருக்கிற, விரசைதனில் = விரஜாநதியில, குளித்து = ஸ்நாநம்பண்ணி, அங்கு = அவ்விடத்தில். அமாநவனால் — அமாநவனுடைய கரஸ்பர்சத்தாலே, ஒளிக்கொண்டசோதியும்பெற்று = நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யதேஹத்தையும் பெற்று, அமரர் வந்தெதிர்கொண்டு = நித்யஸூரிகள எதிர்கொண்டெழுந்தருளி, அலங்கரித்து = பரப்ரஹ்மத்தை அலங்கரிக்குமாபோல் அலங்கரித்து, வாழ்த்தி = ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, வழிநடத்த = மார்க்கத்தில் நடப்பிக்க, வைகுந்தம்புக்கு = வைகுந்தமாநகரத்தை ப்ரவேசித்து, மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்தைக்கிட்டி, நம திருமாலடியார்கள் = நமக்கு ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரிய:பதிக்கு அடியார்களுமாகிய நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்களுடன் = ப்ருந்தங்களோடு. கூடும் நாள் = கூடுகிற அந்த திநமானது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, குறுகும்வகை = ஸமீபமாகிற ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருள வேணுமெ. (௨௪)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "இம்மாயவாக்கை" என்னுமாபோலே அத்யந்தம ஹேய

(க) திருவாய்-௧0-௭-௩

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விந்தஸ்தூலஶரீரத்தை உபேக்ஷை யோடே (க) "மங்கவொட்டு" என்றுத்யஜித்து (உ) "மன்னுங்கடுங் கதிரோன்மண்டலத்தினன்நடுவுளன்னதோரில்லிழினூடுபோய்" என் கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக்கீண்டு, அவ்வருகேபோய், மற்று மாதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (௩) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை கோட்டையாய், கோடி யோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைபேதித்து, அத்தைவொருபடிக்கழித்து, மத்யேயுண்டான தமோத்தரமான வாவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகேபோய் முடிவில்பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்தரமணீயமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று ப்ரஸித்தமான வந்நதியிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலமானவகர ஸ்பர்ஶத்தாலே (௪) "ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்" என்னும்படி பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும்பெற்று, (௫) "முடியுடை வானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் ப்ரத்யுத்கதராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திவ்யநகரத்தை ப்ரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௬) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (கூ) "மதகேவைஃபரிஜனைஸ்தவஸங்கிஷீய" என்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளிலே ந்யஸ்தப(ர)ராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்ததிவஸமானது (எ) "குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ" என்கிறபடியே, அத்தை யபேக்ஷிக்கிறவெனக்கு அது ஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும். இவ்விடத்தில் நல்கல்= கொடுத்தல் (௨௪)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வபராதம் பாராமல் களத்தவப் பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(க) தி-வாய்-௧௦-௭-௧௦. (உ) பெரியதிருமடல். (௩) தி-வாய்-௪-௯-௮.
(௪) தி-வாய்-௨-௩-௧௦. (௫) தி-வாய்-௧௦-௯.
(௬) ர-ஸ்த. (எ) தி-வாய்-௯-௮-௧.

எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அடியேனை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலதைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

என்றுநிரேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந் துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுதலின்றளவு மநவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்பதா மென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்று திருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுகச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா. (௨௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தினத்தில், நிரேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத் தக்க, வகை = ப்ரகாரத்தை, செய்தாய் = செய்தருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த தினந்தொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையிலும், (பூர்வ வாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அநுதவிப்பது = அநுதபிப்பது, (அநுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகண்டும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக்கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடும் = பரமபதத்தையும், எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = க்ருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர். (இப்படி அபாரகருணாஸம்ருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக = இனிஶீக்ரமாக, செய்தருளவேண்டும் = அதை க்ருபை செய்தருளவேணும். (௨௫)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீர் இவ் வாத்மாவை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமான விசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹமாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று. அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி, தேவர் திருவடிகளை ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானதைச் செய்தோமென்று அநுதாபிப்பது. இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரை ப்ரார்த்திப்பதாகிற வென்னுடைய க்ரூரகர்மங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் திவாராத்ரவிபாகமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர். அவ்வளவுமின்றிக்கே இன்றுமஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையுமதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாக விச்சித்தருளாநின்றீர். இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்பு காலக்கழிவு செய்யாமல் கடுகச் செய்தருளவேணும்.

(அ-கை) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹஸ்ராதிகளை யாவிஷ்கரித்தவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கவல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, பா(ஹு)வஜ்ஞானதைபாலே அவர்கருத்தறிந்து இப்படி அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்க, வாத்ஸல்யைக்ருணைவான்களான பெரியபெருமாள் முதலானோர்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானோராகவேண்டாவோ வென்னை? அது †நமக்கன்றி யாவர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்.

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாற னருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

†உனக்கின்றி

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?
எதிராசாவுனக்கன்றி யாமொருவர்க்காகேன்
உன்னருளாலெனக்கு ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பிலடியேனை யொருப்படுத்துவிரைந்தே. (உகூ)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னரங்கர் தமக்காமோ = (அடியேனுடைய அபராதங்களை க்ஷமிக்க) பெரியபெருமாளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? தேவியர்கட்காமோ = பெரிய பிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? சேனையர்கோன்= ஸேநாதிபதியாழ்வான், முதலான=துடக்கமான, சூரியர்கட்காமோ = நித்யஸூரிகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மன்னிய=நித்யமாயிருக்கிற, சீர் =ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களையுடையரான, மாறன் = நம்மாழ்வார், அருள்மாரி=சேதனர் விஷயத்தில் க்ருபையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமக்காமோ=இவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ?; மற்றுமுள்ள = மற்றுமுண்டான. தேசிகர்கள்=நாத யாமுநாதிகளான ஆசாரியர்கள், தங்களுக்கு மாமோ=அவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? என்னுடைய=அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்குமுடியும்= எவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமாகும்? உனக்கன்றி=தேவரீருக்கன்றி, யான் =அடியேன், ஒருவர்க்காகேன்=மற்றொருவர்க்குச் சேஷபூதனாகேன், உன்னருளால்=தேவருடைய க்ருபையாலே, எனக்கு= அடியேனுக்கு, ருசி தன்னையுமுண்டாக்கி=ப்ராப்ய ருசியையும் விளைத்து, ஒளிவிசும்பில்=நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்தில், அடியேனை=தாஸனை, விரைந்து =அதிஶீக்ரமாக, ஒருப்படுத்து=சேர்த்தருளவேணும். ஏ=பாதபூரணம்.

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞரான ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களை க்ஷமிக்க "𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍-தோஷாயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்" என்றும், (க) "என்னடியார துசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று பேசும்படியான பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? அவர்க்கும் பொறைக்குவாத்தாய் (உ) "𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿-நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் (ங) "[illegible] - கிமேதந்நிர்தோஷஃகஇஹஜகதி" என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்க்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் 'சேர்த்தியிலடிமையை ஆசைப்

(க) பெரி-தி-ச-க-உ. (உ) ரா-யு-கககூ-சச (ங) ஶ்ரீகுணரத்.

6 1125

பட்டவர்களுக்குஅந்த கைங்கர்ய போகபாகிகளாம்படி (க) “ஶாஸ்த்ரிஸ்யோபேதம் - அஸ்மாபிஸ்தல்யோபலது” என்று கூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதைகளிலே ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரதர்ஶகரிறே. நித்யமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதான ஆஶ்ரிதவிஷய வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தராய், அத்தை யநுஷ்டாநஶேஷமாம்படி (உ)*பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்ளும் நம்மாழ்வார், இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே க்ருபையைவர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார் இவர்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? மற்றுமாழ்வார்கள் க்ருபைக்கு விஷயமாய், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வருக்குள்ள வாசார்யகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? அபராதஸஹரான தேவர்க்கொழியக் கீழ்க்கரான வெத்தனை யதிஶயிதயா வான்களானார்க்குத் தானித்தைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவருக்கும அஶக்யமாகையாலே (ந) “நிகரின்றிநின்றவென்னீசதைக்கு நின்னருளின்கணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை” என்கிறபடியே தயைகவிந்துவாய், ஸர்வாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவர்க்கொழிய, அபராதநாமாலயனான நான் காகத்தைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்காளாகேன்—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர் க்ருபையாலே ப்ராப்யருசியையும் விளைத்து, (ச) “சுடரொளியாய் நின்றதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (ரு) “தெளிவிசும்பு” என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யதேசத்திலே அடியேனை (சு) “அங்குற்றேனல்லேன்” என்னும்படி ஆந்தராளிகளுக விட்டுவையாமல் சீக்ரமாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும். ஒருகோடியில் சேர்க்கவேணுமென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழ்மேலும் கூட்டி நிர்வஹிப்பது. ஒருவேளையிலே, “க்ஷிபாமி” “நக்ஷமாமி” என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுக்கும், “ஶ்ரீமாலக்ஷ்மீ ... ...

(க) ரா-யு-கஅ-௩அ. (உ) கண்ணி-கO. (ந) இரா-நூ-
(ச) தி-வாய்-௩-கO-௫. (ரு) தி-வாய்-சு-எ-௫. (சு) தி-வாய்-௫-எ-உ

க்ஷமாலக்ஷ்மீப்ருங்கீஸகலகரணோந்மாதகமது" என்றும், (௧) "திமிர் கொண்டாலொத்துநிற்கும்" என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்தகமான போகத்தாலே மதித்துஸ்தப்தைகளாயிருக்கு மவர்களுக்கும், அச்சேர்த்தியிலே கைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநஸ்நேஹாரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், *ஆங்காரவாரமதுகேட்டுழலுமிழுமவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் அச்சேர்த்தியையநுபவிக்கஆசைப்பட்டு(௨) "சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்" என்றும்,(௩) "உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து" என்றும்,(௪) "உன்னைக்காணுமாசையென்னுங் கடலில்வீழ்ந்து" என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழங்கால்பட்டிருக்குமவர்களுக்கும், மற்றும் க்ருதக்ருத்யராயாக்கை விடும்பொழுதையும், மாகவைகுந்தம்காண்கையையும் மநோரதிக்கிறமுமுக்ஷுக்களுக்கும், ஸர்வதாபரார்த்தங்கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே! தம்மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகள்கண்டு* அவர்பின்படரும்குணராய் அவர்கள் அவிதேயதையைப்பாராமல்,ஸர்வதாபரோபதேஶம்பண்ணியும் அத்தாலே,* ஆளுமாளாரென்கிறவனுடையதனிமைதீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரை யுண்டாக்கி பரஸம்ருத்தியே பேறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவர்க்கேயாய்த்தி கூடுவது; (௫) "அதுதிருக்தலாவதே" என்று கைவிட்டதைத்தையிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியருளிற்று. ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது; (௬) "மருள்கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே யிராமாநுசன்செய்யும் சேமங்கள் மற்றுள்ளார்தரமோ" என்றிறே அமுதனாரு மருளிச்செய்தது. "ഫര०ஸ௱ദ്ധ௱௱०ஸ௱- பரம்நதக்ஙீயாம்ஸம்" இத்யாதி. (௨.௬)

(௮-கை) இவர் "ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவினாந்தே" என்றவநந்தரம் அவரும், (௭) "வானேதருவானெனக்காய்" என்னும்படி மோக்ஷப்ரதாநத்திலே ஸத்வராயிருக்கிறபடியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான விவ்விபூதியிலுண்டான் தடங்கலு மநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான வவ்விபூதியிலுண்டான தடங்கலும் உபாதேயமாயற்றபின்பு, அவற்றின் விஸ்மரணாநுஸ்மரணங்களான க்ருத்யாக்ருத்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதித்தருளுகிறார்.

---

(௧) தி-வாய்-௮-௫-௨. (௨) தி-வாய்-௯-௮-௧௦. (௩) தி-வாய்-௫-௭-௨.
(௪) தி-மொ-௬-௬-௩ (௫) பெரிய தி-௨௫. (௬) இரா-நூ- (௭) தி-வாய-௧௦-௮-௫

இவ்வுலகிலினியொன்று மெண்ணாதேநெஞ்சே ?
இரவுபகலெதிராச ரெமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களநுபவத்தை
இவ்வுயிருமதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமதத்தையென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே.

நெஞ்சே=மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனிஒன்றும்=இனியொன்றையும், எண்ணாதே=சிந்தியாதே, இரவு பகல் = ஓராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும்=இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன்=புஷ்பவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்கவல்லபனான ஸர்வேஶ்வரன், அங்கு=அந்தப் பரமபதத்தில்,இருக்குமிருப்பை=திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள்=நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கள்தமை=ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும்=இந்த ஆத்மவஸ்துவும, அதுக்கு = அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = ப்ராப்தனாயின்று, இழந்துகிடந்தது=அத்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதனை=என்று சொல்லுமதையும், என்றும்=எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க கிடக்கும், வெவ்வினையால்=க்ரூரகர்மங்களால், வந்த=உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை=தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, வினையும்=பலிக்கும், இன்பந்தன்னை=நிரதிஶயாநந்தத்தையும், முற்றும்=இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு=சிந்தித்துப்போரு. (உஎ)

(வ்-ம்) பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! "அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:-அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:" என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ராக்ருதப்ராக்ருதங்க ளெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று நேரேயறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவைவற்றிலேகதேஶமும் அங்கீகாரயோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையு முண்டாக்கியருளி,

இனிமேல்வருங்கொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தையும், அந்தலோகமெல்லாம்நிறம்பெறும்படி (க)“எழில்மலர்மாதருந்தானு மிவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க வினிதுடன்வீற்றிருந்து”என்கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனை வ்யாவ்ருத்தித்தோற்றவங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ)“அடியார்கள் குழாங்களை” என்கிற ப்ராப்யமானவவர்கள் ஸமூஹந்தன்னையும், அவர்கள் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்வாத்மாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனுய்வைத்து அத்தை இழந்துகிடந்ததென்கிறவவற்றையும், அத்யாபி அந்தஅநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும் (ஙு) “பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்”என்கிறபடியே க்ரூரகர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாங்காலத்தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஶயாநந்தத்தையும் இப்படி யுக்தங்களாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவை யெல்லாவற்றையும் திவாராத்ரவிபாக (ஹாம) மறயிடைவிடாமல் ஒருப்பட்டிருந்து சிந்தித்துப்போரு. அன்றிக்கே உக்தங்களான வவற்றிலொன்றும் விடாமலொருப்பட்டிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம். “இவ்வுலகிலினியொன்றுமெண்ணுதே” என்கிற விதுக்கு (ச) “மருளொழிநீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஶா விரோதியான அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யமாகவுமாம். (உஎ)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானுருடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறுர்.

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பலகலைகடம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும்பிறர்க்குக்
காதலுடன்கற்பித்துங் காலத்தைக்கழித்தேன்

(க) தி-வாய்-எ-கO-க. (உ) தி-வாய-உ-ங-கO
(ஙு) திருவி-க (ச) தி-வாய்-கO-கூ-க-

புண்டரீகைகேள்வனுறை பொன்னுலகுதன்னில்
போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிங்கேயிருந்தேன்
எண்டிசையுமேத்து மெதிராசனருளாலே
எழில்விசும்பேயன்றி யிப்போதென்மனமெண்ணாதே.

பண்டு=பூர்வகாலத்தில், பலவாரியரும் = ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரரா யிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவரும், (ஏககண்டமாய்) பாருலகோருய்ய= இந்தப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதநர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே=இவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பல்கலைகள் தம்மை=பலப்ரபந்தங்களை, கண்டதெல்லாம்= பார்த்ததெல்லாம், எழுதி=லிகித்து, அவை=அவற்றை, கற்றிருந்தும்= ஆசார்யமுகத்தாலே யப்யஸித்திருந்தும, பிறர்க்கு = அந்யருக்கு, காதலுடன் = ப்ரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன்=காலத்தைப் போக்கினேன, புண்டரீகை கேள்வன்=நளிநவாஸினியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில் = நித்யவிபூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேணுமெனகிற ஸ்மரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிங்கே யிருந்தேன் = இவ்விபூதியில ஆசையுள்ளவனாய் வஸிந்தேன், எண்டிசையும = அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும், ஏத்தும் = தன் வைபவத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம பண்ணும்படியான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழில்விசும்பையன்றி=விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தையே யொழிய, வேறொன்றை இப்போதென்மனமெண்ணாதே=இப்போதென் மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது.

(வ்-ம்) நல்லடிக்காலமான பூர்வகாலத்திலே, ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரராயிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவருமேககண்டமாய், இந்த பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதநரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹமாகச் செய்தருளும் பலப்ரபந்தங்கள்தன்னை(க)"தெரித்தெழுதி" இத்யாதிப்படியே, ஆதராதிசயத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் லிகித்து அத்தை ஆசார்யமுகத்தாலே அப்யஸித்து, தந்நிஷ்டனாயிருந்தும், இந்நிஷ்டையில்லாதவந்யரும் தந்நிஷ்டரா யுஜ்ஜீவிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அப்யஸிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன்; (உ)"தாமரையாள் கேள்வன்" என்னும்படி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், நித்ய

(க) ௪-திருவ-௬௬ (உ) ௧-திருவ-௬௭

வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்துல ம்பாக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேஸமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்தனாய் வஸித்தேன்.

(க) *திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனுனையாலே அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும் தன்வைபவத்தைச் ,சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஸத்தையேயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது. இதொரு க்ருபாவிஶேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து; இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில்- (உ௯)

(அ-கை)இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஸீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணி யருளின விஜயபரம்பரைகளைச்சொல்லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்.

தாழிசை.

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்யக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
கொடியதர்க்கசரம்விட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
மிக்கயாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே=சமணராகிற செடிக்குஅப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியகடலை வற்றுவித்து=சாக்கியராகிறஸமுத்திரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, மிகுசாங்கியக்கிரிமுறித்திட=அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக்வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(க) இரா-நூ-

களாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாத வாதிகளுடைய, வாய்=வாக்கை, தகர்த்து=தம் வாக்காலே பக்நமாம்படி பண்ணி, அறமிகுத்து மேல்வந்த = அதிக்ரமித்து மேன்மேலும் வந்த, பாசுபதர்சிதறியோடும்வகை=பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்ரன் தன பரிவாரத்தோடு ஓடினாப்போலே, தன் பக்தர்களான சிவசமயத்தோர்களும் சிறுபாருகச் சிதறி யோடும்படி, வாதுசெய்த வெதிராசனார் = வாதம்பண்ணி யருளின யதிராசர், கூறும்=பிதற்றுகிறதாய், மா = பெருத்திருப்பதான, குருமதத்தோடு = ப்ரபாகரமதத்தோடு, ஓங்கிய = உயர்ந்திருப்பதான, குமாரிலன் மதமவற்றின்மேல்= பாட்டமதமென்கிற வவைற்றின்மேலே, கொடியதாகசரம்விட்டபின் = க்ரூரமா யிருப்பதான தர்க்க ஶரத்தை (பாணத்தை) ப்ரயோகித்த பின்பு, குறுகிமாய வாதியரைவென்றிட=மாயவாதிகளிருந்த விடத்திலே சென்று கிட்டியவர்களை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதில்வரும்=மிகுத்துகாவித்து வாதத்திலே வருகிற, பாஸ்கரன் மதவிலக்சடிக்கொடியெறிந்துபோய்=பாஸ்கரன் மதமென்கிற வேரகொடிகள் குருக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறிந்துவிட்டு அப்பால்சென்று, மிகக யாதவமதத்தை மாய்த்த = அதிகமான யாதவப்ரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின, பெருவீரர்=மிக பராக்ரமத்தையுடைய எம்பெருமானார், நாளுமிகவாழியே=நித்யாபிவிருத்தமாம்படி மங்களத்தை யுடையராகவேணும். (௨௯)

(வ்-ம்) "ప్రత్యక్షమేకం చార్వాకః-ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாகः" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மஸாத்காம்படிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஶாக்யராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து; அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யகிரியை வாக்வஜ்ரத்தாலேசே (ఛే) தித்திட்டு; ப்ரதிகோடிகளாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாக்கை ஸ்வவாக்காலே (భగ్న) பக்நமாம்படிப்பண்ணி;

மிகவுமுத்ததராய் மேல்வந்தபாசுபதர், பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்திரன் ஸபரிகரனாயோடினாப்போலே, தத்பக்தர்களானவிவர்களும், சிறுபாருகச் சிதறியோடும் பிரகாரம் வாதம்பண்ணியருளினவராய், ஏதேனுமொன்றை ஜல்பியாநிற்பதாய், பெருத்திருப்பதான ப்ராபாகாரமதத்தோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமென்கிற வவற்றின்மேலே, க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்கஶரத்தை ப்ரயோகித்தபின்பு, எங்கும் பரந்திருக்கையாலே, மாயி

களிருந்த விடத்திலேசென்றுகிட்டி, (க) "வாதில்வென்றான் நம்பி ராமாநுசன்" என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைத்து வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்சந நிரஸநத்தாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(ஞ)வ்ருத்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமதம் ; குமாரிலன் மதம்=பாட்டமதம். "கொடியெறிந்துபோய்" என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிப்பேயாகவுமாம். வந்தவாதிய ரென்றும் பாடம்சொல்லுவர். (௨௯)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸரமந்த்ர, ஸ்ரீ பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்காகர்ஷகமாயிருக்கையாலே, பாதாதிகேஸாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஸாஸநம்பண்ணியருளுகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்.

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி
திருவரையிற்சாத்திய செந்துவராடைவாழி
ஏராருஞ்செய்யவடிவெப்பொழுதும்வாழி
இலங்கியமுந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள்வாழி
சோராததுய்ய செய்யமுகச்சோதிவாழி
தூமுறுவல்வாழி துணைமலர்க்கண்கள்வாழி
ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில்வாழி
இனிதிருப்போடெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே. (௩௦)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஸிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-௬௮.

பூகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ரஹமும், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தமரென்னுமத்தை நிறம்பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாகைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாந தீக்ஷிதங்களாய, ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஶக்தியை யுடைத்தாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணைத்து நெடிதாயிருப்பனவாய, அதுக்குமேலே வகுளதுளவ நளிநாக்ஷ மாலாலங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவேணும், சோராத-துய்ய-செய்ய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரித ஸம்ஸர்கத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய, ஶோபாவஹமாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், தூமுறுவலவாழி = ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியைப்ரகாஶிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்கள்வாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாமதிருத்தத் திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காருண்யாம்ருத ப்ரஸரண ஶீலமாய ஆஶ்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாக்ஷிக்கிற த்வந்த்வாரவிந்த ஸௌந்தர்யமான திருக்கண்கள் அழகு மாறாமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும்; ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும நிறம்பெறுத்துவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீசகுவர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியில வெள்ளியதான த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில் = உபயவேதாந்த ப்ரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். (௩௦)

(வ்-ம) ஆஶ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடுவாசியற எல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (க) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்னுமா.

(க) திருக்குறு-ஞ

போலே (௧)"இராமாநுச னடிப்பூ"என்று சொல்லப்படுமதாய், அத ஏவ பரமபோக்யமாய், நமக்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப் போதுகள் போது செய்யாமல, ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும். அதுக்குமேலே ஆறு ஆகாரத்தாலே பரிஶுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (௨) "సీతా కాషాయవాసినీ-ஸீதாகாஷாயவாஸிநீ" என்னும்படி பாரதந்த்ர்ய தந்யார்ஹத்வ ஸூசகமாய் திருவரையூந்நாப்போலே திருவரைக்கலங்காரா வஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே சூழச்சாற்றி மிக்கசிவப்பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஶரண்யமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேயிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய், (௩) "రూపమేవాస్యైతన్మహిమానమాచష్టే - ரூபமேவாஸ்யை தந்மஹிமாநமாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகமபுறம்பொசிந்தாப் போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத்திலும், "నిత్యం నిత్యాకృతిధరమ్-நித்யம நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும்படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதிகோத்தமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமா யிருப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமபபுகரோடே நித்யமாயிருக்கவேணும்;

அதுக்கு அநந்தா †மிரண்டிடத்திலு மாவாய், (௪) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకో మహాత్మనః- பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்யலோகோ மஹாத்மநः" என்கிறப்டியே, ஸர்வர்க்கும் விஶ்ராந்தி ஶாகியான பொற்கற்பகத்தினுடையஶாகைகளாய், அதஏவ மோக்ஷ ப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்நோத்தரணசக்தியையுடைத்தாய், இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாம்படியான குணத்தாலே பணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய், (௫)"தோளார் சுடர்த்திகிரி சங்குடைச் சுந்தரன்" என்னும்படி, தோர்மூலோல்லாஸிசக்ராம்புஜங்களையுடைத்தாய், ஆகர்ஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமாயிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வதுளதுளஸீ நளிநாக்ஷமாலா

---

(௧) இரா-நூ-௧0அ.
(௨)
(௩)
(௪) ரா-ஸு-௩-௩௧.
(௫) ஜ்ஞாநஸாரம்.
† இரண்டட்டத்திலுமுளவாய்.

லங்க்ருதமாயிருக்கிற யுகளபாஹுக்களானவை, உக்தமான குண ங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே (க) "ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம்பாதி-ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம்பாதி" என்றும், (உ) "முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஸ்ரிதகார்ய்யத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஸ்ரிதநிரஸநத்தி லநாயாஸத்தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஸோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்.

அதுக்குமேலே (ங) "ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்-ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரமபிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்தினுடைய விகாஸமென்னும் படியாய், (ச) "மின்பன்னிலா முத்தங்கவழ்கதிர்முறுவல்செய்து" என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண் டான சந்த்ரிகையை ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யென் றுமுளதாயிருக்கவேணும். அதுக்குமேலே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும்,தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணைக்ருத ப்ரஸாரணசீலமாய், ஆஸ்ரிதரை யம லங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, த்வந்த்வாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்;

கீழுக்தங்களான விவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெ றுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்தாமரை பரப்புமாறப்பூத் தாப்போலே, சிவந்ததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய் ஊர்த்வதா ஸ்ரயண ஸூசிதஸக்தியை யுடைத்தானத்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரதா ரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும். கீ ழுக்தமான வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டா நஸக்தியாலே குத்ருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாயு மாஸ்ரிதர க்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (ரு) "வைய

(க) (உ) தி-வாய்-ங-க-க. (ங) வி-பு-ரு-கள-உ0.
(ச) தி-வாய-சு-உ-ரு. (ரு) தி-வாய்-எ-ங-கக

மன்னிவீற்றிருந்து” என்னும்படி வ்யாவ்ருத்திதோற்ற, ஹம்ஸஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸரஸமாக விருக்குமாபோலே, பரமஹம்ஸரானதாமும், “ஸம்ஸேவித: ஸம்யமீந்த்ரை:” இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶகராய் இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (௧) “పద్మాసనోపవిష్టం-పరతత్త్వబోధముద్రమ్-பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பாதத்வபோதமுத்ரம்” என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகயாய், உந்நித்ரபத்மஸுபகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதாதர்ஶநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும். (௨) “அன்னமதாயிருந்தங்கற நூலுரைத்த” என்னக்கடவதிறே †“தேராருதுய்ய செய்ய முகச்சோதி” என்றும் பாடம் சொல்லுவர்; “ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்” என்னுமாப்போலே, சீராருமென்கிறத்தை திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம். எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *వాయి-శ్రేవ్యంజనానివత-பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாங்கிதமாயிறே யிருப்பது. (௫௦)

(அ-கை) அஸக்ருதாவ்ருத்தி அபேக்ஷாகார்யமாகையாலே மீளவுமாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யதிராஜருடைமைக்கும், மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளினவையெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறார். கீழ்ப்பாட்டு விக்ரஹபரம். இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்.

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான்வாழியே
அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான்வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே. (௫௧)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே = மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நிதய

(௧) பராங்குஶாஷ்டகம். (௨) தி-மொ-௧௧-௩-அ. † தோராத.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசரும்மாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிறஇவர்களை, அறத்துறந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றி யிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைக்கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், அற = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போகடித்தவர் நித்யமங்களமாய வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = திருச்செல்வமெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான்வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், மறையதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களையெல்லாம், வாய்மொழிந்தான்வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும்; மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = த்ரவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்ய மங்களமாய வாழ்ந்தருளவேணும். அறமிக = அதில் தாத்பர்யமான ஶரணாகதிதர்ம ஜ்ஞாநத்திலே விருத்தியடைய, நற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்களமாயச் செல்லவேணும். (௧௧)

(வ்-ம்) (க) "శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிணஃ" என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிகளை மூலச்சேதநம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருள வேணும். மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (உ) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். (ங) "அறுசமயமபோனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட(கா்ட)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஶேஷமுமில்லாதபடி மு

(க) வேதார்த்தஸங்க்ர. (உ) இரா-நூ-கூ. (ங) இரா-நூ-சக.

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும். அநந்தரம் "श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय - ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஶ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படிப்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்திபோக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (க) "வளர்த்தவிதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர். வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ஶரணாகதிதர்மம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும் அழகாருமை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறைத்து வைத்தாப்போலே யிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், ஸ்வதஃ உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். "அறமிகுநல் பெரும்பூதூர்" என்று பாடஞ்சொல்லுவர். அப்போது (௨)"இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியன்" என்கிற தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல். (௩௧)

(அ-கை) கீழறமிகுநற்பெரும்பூதூர் அவதரித்தானென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தைப் ப்ரீதிபாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டப்ரபாகரர் தங்கள்மதம்
 சாய்வுறவாதியர்மாய்குவரென்றுசதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலிபிங்கினி வீறுமடங்கிலெ யென்றுமிகத்தளர்நாள்
 மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
 மன்னியதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(க) திருவாய்மொழிதனியன். (௨) இரா-நூ-௨௯.

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்தபெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே. (௬௨)

சங்கர=சங்கரன்மதம், பார்க்கர=பாஸ்கரன்மதம், யாதவ = யாதவப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்டமதம், ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம்) சாயவுற=நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர்=வாதியர்களான ஸங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று=ஜயமின்றி நசிப்பர்களென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும், வாழ்ந்திடுநாள்=அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவிருத்தமாம் திவஸம், வெங்கலி=க்ரூரமானகலியும், இங்கினி வீறுநமக்கிலையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணஸக்யமன் றென்று, மிகத்தளர்நாள்=மிகவும் நிலைகுலைந் திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம்சுமை = நம்தலைச்சுமை, ஆறுமென = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான அர்ச்சாஸ்தலங்களை யாதரிக்குமவர்களாகையாலே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவும், பராங்குச=நம்மாழ்வாருடையவும், முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு= ஸம்பத்து, முளைத்திடுநாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடுநாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம். செங்கயல் வாவிகள்= சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ்=சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல்=விளைவயல்களினாலே, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த=நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர்=ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார்=ஸ்ரீமானும் இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானஎம்பெருமானார், வந்தருளியநாள்=வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரைநாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம். (இதுவொருநாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜ திவாகர:" என்னக்கடவதிறே.) (௬௨)

(வ்-ம்) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்வாருமாய் இப்படி வி(?)பாகத்வயகுதிருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேதார்த்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகதர்மம் தலைசாயும்படிவந்து கிட்டியிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தா யபி(ி)வ்ருத்தமாம் திவஸம்.

(௧) "கலியும் கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்றுசொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்திலினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம்பண்ண முடியாதென்று, மிகவும் நிலைகுலைந்திருக்கப்பண்ணவற்றான திருநக்ஷத்ரம். கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, "విశ్వంభరా పుణ్యవతీ-விஶ்வம்பரா புண்யவதீ" என்றும், (௨) "தவந்தாரணிபெற்றது" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம்தலைச்சுமைகழியுமென்று துக்கத்தைவிட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிறதிருநக்ஷத்ரம்; இனி பூமியிலுண்டானவர்ச்சாஸ்தலங்களை யாத்ரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசாதி (ఖధీ) தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்.

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில், (௩) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வஸ்வ ஸம்ருத்தியையடையுமதோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம். இதுக்கெல்லாமடியாய், (௪) "அங்கயல்பாய்வயல்" என்னுமாபோலே, சிவந்தழகிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களினாலே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடையஸ்ரீமானாய், இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரானவெம்பெருமானா ரவதரித்தருளினதிவஸம் திருவாதிரைதிருநக்ஷத்ரம்.

இதுவொருநாளே! "శ్రీమానావిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః-ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னக்கடவதிறே.- "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்று முவந்திடுநாள்" என்கிறதுக்கு, தத்ரஸ்தரான ஜீவேஸ்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி; மன்றல் = பொருந்தலும், நிலைப்பாடும். ஆறுதல் = சமித்தல். (௫) "உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலும மரும்படிநல்க" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்கள்தான் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

(௧) தி-வாய்-௫-௨-௧ (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) திருவி-
(௪) இரா-நூ-௧௦௮. (௫) இரா-நூ-தனியன்.

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார். (௫௨)

(அ-கை) கீழ்ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, "ప్రాసఙ్గికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளின்ப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதி தத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞரானதேவர், அஜ்ஞனனவடியேனை விலக்ஷணமாணதேசத்திலாரோஹிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாகில், விஸ்மரித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தமமையே கேட்கிறார். (௫௨)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடன்யானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே. (௫௩)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம, என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவுதீர, யான் = அஜ்ஞனனவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிக்கிற வடியேனே, இனி - உன்னருளால்=இனி தேவாகிருபையாலே, இவ்வுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத்தை விடுவித்து, ஏராரும்=திவ்யாலங்கார பரிபூர்ணமான, வைகுந்தத்தேற்ற=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுணடேல் = திருவுள்ளமுண்டாகில், பின்னே=அநந்தரம, விரையாமல்=த்வரியாமல்,மறந்திருக்கிறதென்=நிருத்யோகராய் விஸ்மரித்தெழுந்தருளி யிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? பேசாய்=அத்தை யருளிசசெய்தருளீர். (ஙங)

(வ்-ம்) த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநஶூந்யதையாகிற மௌர்க்க்யத்தைப்போக்கி, சேஷபூதனானவடியேனை, (க) "வினையேனையுனக்கடிமையறக்கொண்டாய்" என்கிறபடியே, சேஷத்வாநுகுணமாக தாஸ்யத்தைக்கொண்டருளின ஸ்வாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகாலாவதி இந்தஹேயமானதேஹத்தோடே, இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற நானிருப்பன்; "இன்னகாலத்திலே தேஹம் முக்தமாம், இன்னபிரகாரத்தாலே இந்த தேஹவிமோசநம், இந்த ஸ்தலத்திலே" என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய், ஸர்வஜ்ஞானதேவர் அறிந்தருளுவீர். அஜ்ஞனான நானிவற்றிலேகதேசமு மறியேன்.

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிறவென்னை, இனிதேவர் க்ருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ்யாலங்காரபரிபூர்ணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத் திருவுள்ளமுண்டாகில், அநந்தரம், (உ)"விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபடியே த்வரியாமல் நிருத்யோகராய், விஸ்மரித்தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை யருளிச்செய்தருளீர். தேவர்க்கு க்ருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாதநமித்தனையி லில்லையாயிருக்க, காலவிளம்பம் கார்யமென்னென்று கருத்து; "அமர்ந்திருக்கிற தென்பேசாய்" என்றுபாடஞ்சொல்லுவர். நினைவுண்டேலென்று, விதத்வத்கரிக்கிறதாகவுமாம். (ஙங)

(அ-கை) நமக்கு க்ருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான்களையும், நிர்க்க்ருணராம்படி பண்ணுமதான உம்முடைய ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்கள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, (ங)"సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி"

(க) தி-வாய்-௪-௯-௧. (உ) தி-வாய-௧௦-௩-௩. (ங) கீ-௧௮-௬௬.

என்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ? ஆகையாலே, த்வதநந்யனான நான் பாபபலங்களை புஜியாமல், முக்தனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

முன்னைவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்தும்யானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோசொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
டுழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழிதில்மாற்றி
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே. (௫௪)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைததொகை = பாபஸமூஹங்கள, அனைத்தும = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுககு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட ஸகலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்றருளிசசெய்த, அரஙகா = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுககு நாதரானவரே! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்யவேண்டும், (இவ்வர்த்தம யதார்த்த மென்னுமது தேவர்தா மருளிச்செய்யலாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈஶ்வரவசீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவேயாதாரயாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவ தொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸநமாகப்போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்.) (௫௪)

(வ்-ம்) "పూర్వాఘముత్తరాఘఞ్చ సమారబ్ధమఘంతథా - பூர்வாகமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகம்ததா" என்கிற படியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வர்க்கத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (௧) "మామేకం శరణం వ్రజ, అహం త్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனானானே, வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவென்னை அநந்யஶரணராய் ஶரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தமக்களுக்கு அப்படிப் பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென் றருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௨) "వశ్యస్సదా భవతి తే-வஶ்யஸ்ஸதாபவதிதே" என்கிறபடியே த்வததீ(దీ)நரன்றோ? இவ்வர்த்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஈஶ்வர வஶீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்குமெனக்குமென்ன சேர்த்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னாலே அநுபாவ்யமாயிருக்கிற ப்ரபலகர்மங்களை, (௩) "கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலே ஸவாஸநமாகப் போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே த்வதேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர். ஏர் = அழகு. ஆர்தல்=மிகுதி. (௩௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், க்ருபையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அத்தையு ‡ மதிகரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்திரியபாரவஶ்யத்துக் கடியானபாபங்களைப்போக்கி, த்வதேகமநாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணாய்

---

(௧) கீ-௧௮-௬௬. (௨) யதிராஜவிம்ஶதி. (௩) தி-வாய்-௪-௬-௧௦.
‡ அதிகரமித்து.

தெருளாரும் கூரத்தாழ்வானு மவர்செல்வத்
திருமகனார்தாமு மருளிச்செய்த தீமைத்
திரளானவத்தனையுஞ் சேரவுள்ளவென்னைத்
திருத்தியுய்யக்கொள்ளுமவகை தேருமெதிராசா. (௬௫)

அருளாலே = கிருபையாலே. அடியேனையபிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனாம்படி யபிமானித்தருளி, அநவரதம = நிரந்தரம். அடிமைகொள்ள = நித்யகைங்கர்யம் கொண்டருள, நினைத்து நீயிருக்க, = தேவர் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அத்தையறிய வொட்டாத வஜ்ஞாநத்தாலே, புலன் = இந்த்ரியங்களினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை. வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல் = ப்ரபலமான, வினையை = கர்மங்களை, மாற்றி = அதில்நின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உனபால் = தேவர் விஷயத்தில், மனம்வைக்க = மநஸ்ஸை வைக்கும்படி, பண்ணும் = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும் = ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகூரேசரும், அவர் செல்வத்திருமகனார்தாமும் = அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் நைச்யங்களை யருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமூஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உய்யக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணியருளும், வகை = ப்ரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தேரும் = சிந்தித்தருளும். (௬௫)

(வ்-ம்) (௧) "కూరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాప్య సఙ్కుచితమేవ-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம் ! அத்யாப்ய ஸங்குசிதமேவ" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான கூரத்தாழ்வானும், அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையராய், அதடியாக, (௨) "శ్రీరఙ్గరాజకమలాపదలాలితత్వమ్- ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளிதத்வம்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டர் தாமும் ஸ்வஸ்வநைச்யங்களை (௩) "బుద్ధ్వాచశోచ- புத்வாசகோச" (௪) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్ அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" இத்யாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமூஹங்களானவை யொன்றொழியாமலெல்லாஞ்சேரவுண்டானவென்னை (௫) "செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்" என்னும்படி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி. (௨) ர-ஸ்த-க-கஎ. (௩) வர-ஸ்த-எகூ.
(௪) ர-ஸ்த. (௫) கண்ணி-௧0.

க்கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குற்றைக்கைங்கர்யார்ஹனும்படி யபிமாநித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (௧) "ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததே ஹா" என்கிறபடியே, இந்த்ரியபரிச்சிந்நங்களானவிஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடையவநிவர்த்யமான ப்ரபலகர்மங்களை, அதில் நின்றும் முகம்மாறப்பண்ணி, (௨) "தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும். யதாந்வயமாக யோஜிக்கவுமாம். (௫௫)

(அ-கை) "மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையைமாற்றி" என்றபின்பு மவைநடையாடக் காண்கைபாலே, அத்யந்தஹேயமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸுகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடாநின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகர்மங்களின்னதென்றறியே னென்கிறார்.

நேரிசை வெண்பா.

‡வாசனையி லூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
வெதென்றறியே னெதிராசா—தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடரும்வந்து. (௫௬)

எதிராசா= எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களில், ஆசை = அபேக்ஷையானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தான்வந்து= தானே மேல்விழுந்து வந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது. விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸநையில்பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = தார்ட்யமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்தவிநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய ப்ரபலகர்ம

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி. (௨) தி-வாய்-௧-௩-௧௦, ‡ வாதனை.

மோ, ஏதென்று = எதுவென்று, அறியேன் = அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணமின்னதென்றறிந்து அதனை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணு மென்று கருத்து). (௩௪)

(வ்-ம்) இவ்வாத்மாவுக்கத்யந்தம் பொல்லாங்குதானுயிருக்கிற (க) "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்திரியபரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களிலபேக்ஷை (௨) "హృద నిప్రసభం మనః-ஹரந்திப்ரஸபம் மநஃ" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற வடியேனுடைய மநஸ்ஸை மேல் விழுந்துவந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது. இந்த ருசிக்கு ஹேது (௩) "దుర్వాసనాదృఢమతిస్సుఖమింద్రియోత్థం హాతుం న మే మతిరలం వరదాధి ராஜ-துர்வாஸநாத்ரடிமதஸ்ஸுகமிந்த்ரியோத்தம் ஹாதும் நமே மதிரலம் வரதாதிராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸநயிலே பற்றியிருக்கிறதார்ட்டியமோ? அன்றிக்கே (௪) "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஶ்யமாதல், ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென்றறிகிறிலேன்; இதுக்கு நிதாநமின்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து. அடருகை = மேலிடுகை. "அருளாலே" "வாதனை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. (௩௫)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்துப் பதருகிறீர். நாமதாமும் அவற்றின்கையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும்; இப்படி யஞ்சுகிறவும்மை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது—"ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நிறம் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும். ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய வபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானுருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாக்கப்புகுகிறது. இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாக்கி அபேக்ஷிதஸம்விதாநத்துக்கு விரோதியானபாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாததுக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

(க) தி-வாய்-௪-௯-௧௦. (௨) கீ-௨-௬௦
(௩) வர-ஸ்த-௭அ (௪) தி-வாய்-௧-௪-௯.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குன்றா
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௫௭)

இன்றளவும்=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதிகாரம், மேலும்= இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம்= எப்போ துண்டாகும? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய்=இத்தை தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா=எம்பெருமானாரே, குன்றா=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான, வினைத்தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் பொகட்டு, மேலை=ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, ஏற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம்? (௫௭)

(வ்-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கு நள வெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தை தேவரருளிச்செய்யவேணும். இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (க) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (௨) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் சீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அசக்யமாய், தேவராலே எல்லாம சக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேத்வந்தரமில்லையென்று கருத்து. (௫௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மென்றத்தை, †தார்க்கிகசப்தநியாயத்தாலே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு, தத்தேதுபூர்வமாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொலெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்

(க) தி-வாய்-௫-௨-௨. (௨) தி-வாய்-அ-௬-௧௧. † லௌகிக.

உன்தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கவின்றும்
அநுதாபமற்றிருக்கையால். (௩௮)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது. உன = ப்ராப்தசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய அப்ராப்தவிஷயங்களான வற்றையே, உகக்க = அநுமோதிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அநுதாபம் = இப்படி அப்ராப்தமான விஷயங்களைவிரும்புவதே! என்கிற பஶ்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அஞ்சில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவா = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பதுவயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்றுசொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, எனக்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௩௮)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "நீமனம்" என்னும்படி க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது, (உ) "யாதாநும் பற்றிநீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தசேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்த விஷயங்களானவற்றையே யநுமோதிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்றநுதபிக்கவேண்டும்படியான தசையை ப்ராப்தமாயிருக்கிற வின்றும் அநுதாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே, (௩) "तस्माद्बाल्ये विवेकात्मा-தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமதசையான வைம்பதுவயஸ்ஸிலும் விவேகஸூந்யதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற விந்த லௌகிகஸூக்தம் எனக்கே அம்ஸமாயிற்றே? ஆகையால். ஸ்வஹிதத்தி லஜ்ஞனான வெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்குடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து. "நெஞ்சமும் தானொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று பாடமானபோது "அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியாரென் சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்று மநுதாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா னொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று அவர்க்கந்யமா யப்ராப்தங்களாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

(க) தி-வாய்-உ-எ-அ. (உ) திருவி-கரு. (௩) வி-பு-க-கஎ-௭௫.

விரஸமாயிருக்கிற வும்மை அவரெப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறு றென்று பார்ஶ்வஸ்தர்க்கபிப்ராயமாக, ஆஶ்ரயணதசையிலே குண ஹீநனாய், அத்தாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத் தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச் செய்கிறார்.

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
தாம்புகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல்—தீம்பனிவ
னென்றுநினைத்தென்னை யிகழா ரெதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால். (௫௯)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினார் தாம்=அபேக்ஷித்த தாங்கள், கைத்ததென்று=கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புகடாதே=உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும்=புஜிக்கிற, தன்மைபோல=ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று=இவன் துஷ்டனென்று, நினைத்து=விசாரித்து, என்னை=அடியேனை, எதிராசர்=எம்பெருமானார், அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்தில், அறிந்து=தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால்=அந்த தோஷத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார்=உபேக்ஷித்தருளார்.

(வ்-ம்) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமென்று" என்கிறபடியே, ஸரஸமானவற்றை யுபேக்ஷித்து, அத்யந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை முதலாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்ஶமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க்கைத்ததென்று அத்தைவிரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அத்தை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானாரிப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார். (உ) "ஸத்ரூஜீயஸ-நத்யஜேயம்" என்னும்படி யிதோரங்கீகாரதார்ட்ட்ய மிருந்தபடியென்னென்று கருத்து. (௫௯)

(அ-கை) உம்முடையதோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில் மேலுள்ளதும் நாமே க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-௪-௬. (உ) ரா-யு-௧௮-௩.

ளுருக்கு நினைவாக த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோக்கி, அதுக்கசலான ஸம்ஸாரத்திலிராமல் அநுபவத்துக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சேர்த்து, அதுக்கிடைச்சுவர்தள்ளிப்போகடவேணுமென்கிறார்.

அவத்தேபொழுதை யடியேன் கழித்துப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ—திவத்தேயான்
சேருமவகையருளாய் சீரெதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப்போக்கு. (௪௦)

அடியேன் = தாஸபூதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே = வ்யர்த்தமாக, கழித்து = போக்கி, இப்பவத்தே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது = பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ = தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குசேருமோ? திவத்தே = பரமபதத்தை, யான் = அடியேன், சேருமவகை = அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய = கருணை செய்தருளீர், சீர் = ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களாலே, ஆர் = பூர்ணரான, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! போரும = ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும, இனி இவ்வுடம்பை = இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு = போக்கியருளவேணும். (௪௦)

(வ்-ம்) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக் கடைத்தவிலக்ஷணமானகாலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியே னப்படிப்பட்டவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆசையால் கைங்கர்யவர்த்தகமாய்.(க)“பரந்தாமமென்னுந்திவம்” என்னும்படியான தேசத்திலேயபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகார மிரங்கியருளவேணும்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும். இனி பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடேபொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும்; இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு=ஸ்வபாவம், “அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமதுபண்போ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௪௦)

(க) இராமா-நூற்.

(அ-கை) ஆனாலும் முடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கூடுமத்தனையோ வென்னில்; அஸக்ருஹாபராதனான வடியேனுடைய ப்ராக்ருதஸம்பந்த நிபந்தமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷித்து மவரானபின்பு,ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (சக)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார் = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனி தயைபண்ணியருளவேணும். (சக)

(வ்-ம்) (க) "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு" என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, மாக்ருஹாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) "அருளுக்குமஃதேபுகல்" என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம் பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (௨) "[illegible] -ததஹம் த்வத்ருதேந நாதவாந்" இத்யாதிவத். (சக)

(க) இரா-நூ-சஅ. (௨) ஸ்தோ-ர-ருக.

(அ-ஸுக) "இப்படி யாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை யாவிஷ்கரிக்குமதிகாரிகளைப்பெற்றோமே" என்றுகந்து, எதிராசமாமுனியான வெம்பெருமானார் இவர்க்கினிப் பெறவேண்டும்பேறுகளை மநநம்பண்ணுவது, இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகாநிற்க, அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரக்ஷித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி (௧)"உண்ணிலாவிய" என்றபடியே, இந்த்ரியபயாக்ரோஶமான பாசுரத்தாலே, தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையடராம லிரங்காய் யெதிராசா
உன்னையல்லா லெனக்குண்டோ! (௪௨.)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு = ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது = ஸ்வ ஸ்வகாரணம்படி ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களைக் காட்டு காட்டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில், அடியேன் = தேவர்க்கு சேஷபூதனான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித்தாமரைகளை, நினைந்தே = (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலச்சல்பட்டு, அதுக்குத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதஸித்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், தனக்குத்தனனில மலலாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்குவகருகில்லை யென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென் றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அநந்தரம், அவைதாம் = அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = க்ருபைசெய்தருளீர், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, எனக்கு = அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றுகருத்து) "உன்பதங்கள் தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறத்துக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (௪௨)

(௧) தி-வாய்-௫-௬.

(வ்-ம்) (க) "கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி" இத்யாதிப் படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸ்வஸிங்கரணும்படி ஸ்வ ஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று தொடர்ந்து பாதிக்குந்தசையிலே தேவர்க்கே ஸேஷபூதனானவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான் மடுவின் கரையிலே, (உ) "க்ராஹ: ஆகர்ஷதே ஜலே-க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்று (ஙு) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே பிழுத்துக்கொண்டு போய் நலியும்போது, (ச) "மனஸா சிந்தயந் ஹரிம்-மநஸா சிந்தயந் ஹரிம்" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணவோ" என்றோலமிட்டாற் போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமானதேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலிடாமல், தயைபண்ணியருளவேணும். யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகராவார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷிக்கருளவேணுமென்று கருத்து. "உன்பதங்கள் தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருங்கூறுசெய்து கூப்பிட்டாலென்னவுமாம். (சஉ)

(அ-கை) "இரங்கா யெதிராசா" என்று அவரை வேறுக்கிறதென்? ப்ராப்யபூமியில் பாரவஶ்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையுமதிகாரிக்கவஶ்யாபேக்ஷையாயிருக்கது. அவையிரண்டுமிலலாத நமக்கு அஸத்ருஶானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென்று அதில நின்றும நிராஶராகிறார்.

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போகவாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியேதான் தருவரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாடுதந்து. (சங)

இந்தவுலகில்=கொடுவுலகமான விநத த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தாமை=அடிக்கொதிப்பது- அருசி, ஏதுமில்லை=அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தா-௦-கக சக. (ங) தி-மொ-ரு-அ-ங
(ச) வி-தர்ம-கக-சஎ. (ரு) சிறிய திருமடல்.

லகில் = அந்த ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில், போக = செல்ல, ஆசை யில்லை = ப்ராவண்யமுமில்லை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேக்ஷிதங்களா யிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையா கிய, எதிராசர் = எம்பெருமானார், ஒப்பு = உபமானம், இல் = இல்லாத, (வைபவத்தையுடைய) திருநாடு = பரமபதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த ப்ரகாரமாகத்தான், உகந்து = ஸந்தோஷித்து, தருவா = உபகரித்தரு ளுவர்? (௭௩)

(வ்-ம்) (க) "கொடுவுலகங்காட்டேல்" என்னும்படியான இந்த த்யாஜ்யபூமியில் அடிக்கொதிப்பு அத்பல்பமுமில்லை. (உ) "வானு லகந்தெளிந்தே என்றெய்துவது" என்னும்படியான அந்த ப்ராப்ய பூமியை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற ப்ராவண்யமுமில்லை. இப்படி யபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிற விரண்டிலு மந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானார் அஸத்ருஶ வைபவத்தை யுடைத்தான (ஙு) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபகரித்தருளுவர். (௭௩)

(அ-கை) "இந்த வுலகில் பொருந்தாமை யேதுமிலலை யந்தவு லகில் போகவாசையில்லை" என்றநுஸந்தித்தவர், நம்மளவிதுவாயி ருந்தது. இனி லௌகிகரளவென்னென்றெவர்களிடத்திலே கண் வைக்க. அவர்கள்படி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப் பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந் தருளிச்செய்கிறார்.

மாகாந்தநாரணனார் வைகும் வகையறிந்தோர்க்
கேகாந்தமிலலை யிருளிலலை—மோகாந்தர்
இவ்விடமேகாந்த மிருளென்று பயமற்றிருந்து
செய்வர்கடாம் பாவத்திறம். (௭௪)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனான, நாரணனார் = ஸர்வேஶ்வரன், வைகு ம்வகை = (நாராயணத்வ ப்ரயுக்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேத நங்களிலும உளளும புறம்பும்) வ்யாபித்திருக்கிற, ப்ரகாரத்தை, அறிந் தோர்க்கு = அறிந்த ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஏகாந்தமில்லை யிருளில்லை = தனிமை யில்லை, அந்தகாரமிலலை, சுருதி "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், "பற்கணடேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "அவனே யென்னு

(க) தி-வாய-௪ ௬-௭. (உ) தி-மொ-௬-௩ அ. (௩) தி-வாய-௬-௭-௫.

னுளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமு ளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திக ளுக்கு த்தேட்டமான விருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தாஸநயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய் வ்யாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.) மோஹாந்தா = "மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய் முன்னடி தோற்றாதே யிருக்குமவர்கள், இவ்விடமேகாந்தமிருளென்று = இவ்விடமொருவரு மில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரசாரமில்லாத விருள் என்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயராயிருந்து. பாவத்திறம் = பாபஸமூஹங்களை, செய்வர்கள்தாம் = அஜ்ஞான தாமஸர் செய்யாநிற்பர்கள் (ருசு)

(வ்-ம்) ; இதில் (க) "செல்வநாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீயஃகாந்தனை ஸர்வேஸ்வரன் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிர்வ்யாபித்திருக்கிறபிரகாரத்தை யறிந்தஜ்ஞாதாக்களுக்கு (உ) "నారాయణపరోజ్యోతిః-நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், (ங) "அவனென்னுளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்றும் (ச) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே. நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்குத் தேட்டமான இருளுமேகாந்தமுமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு †ஒருவருக்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தாஸநயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) "హృది నారాయణంపశ్య న్నాప్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్వదార రతౌచాపి గోవిన్దం త ముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்யந்நாப்யகச்சத்ரஹஸ்ஸதா । யஸ்ஸ்வதாரரதௌசாபி கோவிந்தம் தமுபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (சு) "మోహాన్ధతమసావృతాః-மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்றாதேயிருக்குமவர்கள், (எ) "అన్తర్బహి స్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థిత మివాహ మవీక్షమాణః- அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த: புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞதேஜோ

(க) தி-வாய-க-கO-அ. (உ) நாரா-கக. (ங) தி-வாய-அ-எ-ங.
(ச) உ-திருவ-அக (ரு) (சு) வி-பு- (எ) யதிராஜவிம்ஶதி
† ஒருமைத்திருக ‡சிலபதங்கள் விட்டிருக்கிறது சுத்தப்ரதி காணவில்லை.

மயனான ஸர்வேஶ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்ப்ரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜஃப்ரசாரமில்லாத இருளென்று நிர்ப்பயராயிருந்து (க) "𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪-கஸ்யாந்திகேத்வம் வ்ரஜிநம் கரோஷி" என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞரான தாங்கள் செய்யாநிற்பர்கள்; இவர்கள்படி இதுவாவதே யென்று கருத்து. வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும்; திறம்= ஸமூஹம். இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாயிருக்கும். (௪௪)

(அ-கை) கீழ் "மாகாந்தநாரணனார் வைகும்வகை" என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான வவனோடு அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அத்தை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போது மநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்.

நாராயணன்திருமால் நாரம்நாமென்னுமுறை
யாராயில்நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுங்கூறு. (௪௫)

நாராயணன் திருமால்= "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய; பதியானவன் நாரஶப்தவாச்யங்களான வாத்மாக்களையுடையவன். நாரம நாம் = நித்யமான அநந்தநாரங்கள் நாம், என்னும்=என்கிற, உறவு= அந்த அநாதயயாந ஸம்பந்தம, ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாகவுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யராலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவிததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=பாவித்தமாக வநுஸந்திததுகொண்டிரு. (௪௫)

(க) பார-ஸம்ப-௭௪-௩௬.

(வ் ம்) (க) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஸ்ரியஃபதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வாத்ஸல்யஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டானதன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணராயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (உ) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவித்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய" இத்யாதி. (௬௫)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்ததென்கிறவித்தை விசேஷநிஷ்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோம்யாம். (௬௬)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = "தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய்.தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை = க்ரூரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறநம்மை, குருவாகி = ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து = நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு = உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து, பொருவில் = ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாந ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ = ஸம்பத்தினாலன்றோ? நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு = எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம் = அடிமையாயினோம். (௬௬)

(க) திருப்பல்லா-௧௧. (உ) ஜ்ஞாநஸாரம்.

(வ்-ம்) (௧) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதில ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம் என்கிற விவற்றை யநுபவித்து, தந்நிஷ்டராய் தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமே யநவரதஞ் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (௨) "ஒப்பிலாத் தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு" என்னும்படி க்ரூரகர்மாக்களாயிருக்கிற நம்மை (௩) "தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்துஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகள்போலன்றிக்கே, உபமாநரஹிதமாய் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதானஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பந்தன்றோ, மநஸ்ஸே! ப்ராப்தசேஷியான வெம்பெருமானார்க்கடிமையானோம் - நாம்; பதத்ரயார்த்தநிஷ்டைதான் ததீயபர்யந்தமாயல்லதிராதென்று கருத்து. (௬௯)

(அ-கை) "எதிராசர்க்காளானோம் யாம்" என்ற ப்ரீத்யுக்தியாலே, கீழே "மாறாந்தநாரணனார்" என்றும் "நாராயணன் திருமால்" என்றும் ப்ரஸ்துதமான நாராயணஶப்தத்தோடே விகஸிக்கும்படியாய் அதில் சதுர்த்யாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி அத்தை வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிடுகிறார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமாநுசாயநமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கெல்லா வடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர்தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே.

இராமாநுசாய=இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று=நம: என்று, இரவும் பகலும்=திவாராத்ரமும், சிந்தித்து=அநுஸந்தித்து, இரா = இ

(௧) திருவாய்-௧௦-௯-௧. (௨) திருவாய்-௭-௩-௪. (௩) உபதேசர-

ராத, மாநுசர்கள் = மனிதருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இறைப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியாதிருக்கிற, (ஆழ்வானை போல்வாரான) மாநுசரவர்க்கு = மநுஷ்யருக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அத்தைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநுசர்தமமை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மாநுசராக = பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக, என்கொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ("ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" எனனுமத்தனை. (௪௭)

(வ்-ம்) (௧) "நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாய நம:" என்று இவாராத்ரவிபாக (மற) மற வநுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச்செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமான மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் துஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற வாழ்வான் போல்வாராய், ஶாஸ்த்ரவஶ்யரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (௨) "எத்தொழும்பும் சொல்லால மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்" என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர்தங்களை; (௩) "மானிடவரல்லரென்றென்மனத்தேவைத்தேன்" என்கிறபடியே, பசுஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (௪) "ஜ்ஞாநேநஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:-ஜ்ஞாநேநஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை.

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுசாய என்கிறப்ரஸங்கத்திலே, தமமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள்விஷயத்திலே அநுபார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியை ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்.

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதென்நா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணனவை யொன்றுங்காணலுறு கலியார்நலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளித்தோனெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே. (௪௮)

(௧) தி-மொ-௧-௧-௩. (௨) இரா-நூ-௮௦.
(௩) தி-மொ-௧௧-௭-௩ (௪)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணாதவண்ணம் = அக்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பீடிக்கப்படாதபடி உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, நண்ணாதவரை = கிட்டி ஆஶ்ரயியாதவர்களை, என்னெஞ்சம் = என்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்ணாது = ஸ்மரியாது, என்*நாவு = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் சிரஸானது, இறைஞ்சாது = வணங்காது, கண்ணனைவை = என் கண்களானவை, ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணலுறா = காணலுறாது, அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நமக்கே = அக்கரணங்கள் அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று. ("கலியார் நலியவொண்ணாத வண்ணம் உலகளித்தோனெதிராசன்" என்கிறவிடத்தில். கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணாவண்ணம் = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தைரக்ஷித்த, எதிராசன் யதிபதி என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௪௮)

(வ்-ம்) (௧) "தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்" என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதி(பாதி)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (௨) "பேறொன்றுமற்றில்லை" என்கிறபடியே, ப்ராப்யப்ராபகங்களான வெம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஶ்ரியாதவர்களை (௩) "நையும்மன முன்குணங்களையுன்னி" இத்யாதியாலும், (௪) "நித்யம் யதீந்த்ர-நித்யம்யதீந்த்ர" இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான வென்னுடைய மநஸ்ஸு தொடக்கமான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், தர்ஶித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்கள் செய்யாது. சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாய்த்து. நலம் = ஸம்பத்து; இங்கு தேஹஸம்பத்திறே. "இசையாதுநா" (௫) "மநஃ பூர்வோ வாகுத்தரஃ - மநஃபூர்வோவாகுத்தரஃ" என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) "நாவினாலனிசைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஶப்தஸந்தர்ப்

(௧) இரா-நூ-௧௬. (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) இரா-நூ-௧௦௨
(௪) யதிராஜவிம்ஶதி (௫) யஜு-௭-௧௪- (௬) திருவாய்-௪-௫-௮

பதங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதசென்னி) (௧) "ப்ரண மாமி மூர்த்நா-ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்னுமவருடைய சென்னியிறே. (கண்ணிணையொன்றுங்காணவுறு) (௨) "கண்கருதிடுங் காண" (௩) "ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி" என்னும்படியான த்ருஷ்டிகளைக்கதேசமும் தர்ஶிக்க வாசைப்படாது; (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகிறேனென்றிறே யருளிச்செய்தது. கலியாரென்கிறது (௫) "எவினர் கலியார்" என்கிறபடியே பாதகத்வத்தினுறப்பைப் பற்றவாய்த்து. (௪௮)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை எண்ணுது" இத்யாதியாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்தி லுண்டான வைமுக்யத்தை தர்ஶிப்பித்து, மீள வவர்களநர்த்தத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக வெம்பெருமானாருடைய வாஶ்ரயணாதிகளை விதிக்கிறார்.

நந்தாநரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில்நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்தியுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச்சேர்ந்திரு முத்திபின்சித்திக்குமே. (௪௯)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டிடில் = அபேக்ஷிதமாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானாரை, நண்ணும் = ஆஶ்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவனந்தாதிதனை = மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிறவவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுகடோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் ப்ரபந்நஜந காயத்ரியாயிருக்கிற வவாவிஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்தியும் = அநுஸந்தியுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = த்ரிவித ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்குமபடி, சேர்ந்திரும் = ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = ஆனபின்பு, முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்ஶயமற விதிக்கும் (௪௯)

---

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி (௨) இரா-நூ- (௩) யதிராஜவிம்ஶதி-௧. (௪) ௬-திருவ-௬௧. (௫) தி-மொ-௧-௬-௮.

(வ்-ம்) (௧) "நர்கா நரகத்தழுந்தாவகை" (௨) "நரகத்திடைநுழுகாவகை" என்கிறபடியே ஒருகாலுமநுபவித்து முடியாததாய் (௩) "மற்றைநரகம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக்நராகாமையபேக்ஷிதமாகில், நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! எனக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோள். ஸர்வகாலத்திலும மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிற வவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவே ப்ரபந்தஜநகாயத்ரியாயிருக்கிறவவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை அநுஸந்தியுங்கோள்; (௪) "உன் தொண்டர்களுக்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சபலராய் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் நித்யஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோது:க்கமெல்லாங் கெட ஒருநீராகப்பொருந்தியிருங்கோள் ஆனபின்பு முக்தியானது ஸம்ஸயமற ஸித்திக்கும்; இத்தாலிவருடையவாஸ்ரயணீதிகளுக்குந் தானே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து. (௪௯)

(அ-கை) அவர்கள் ஆஸ்ரயிக்கிறோமென்றிருக்க, மீளவுமவர்களைத் துதித்து ஏன் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீர்கோள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமானபலம ஸித்திக்குமென்கிறார்.

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையால்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கு மெய்தவொண்ணாதவந்தத்
திவத்தே யும்மைவைக்கும் சிந்தியும் நீரெதிராசரென்றே.

அருமந்தகாலத்தை = திருநாமமநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் ஸ்லாக்யமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்தில், உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்பட நின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸை, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணாத = ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதான, அந்தத்திவத்தே = "தத்க்ஷரே

(௧) தி-மொ-௧௧-௮-௯. (௨) தி-மொ-௭-௯-௫.
(௩) தி-வாய்-௮-௧-௯. (௪) இரா-நூ-௧௦௭.

பரமேவ்யோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாயி ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உமமை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங் களை, வைகரும் = நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர் = நீங் கள, எதிராசரென்று = எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மநஸ்ஸிலே சிந்தி யுங்கோள். (யத்நம அல்பமாய, பலம் அதிகமாயிருக்கும்). (௫0)

(வ-ம்) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்பமாயிருப்பதான ஸ்லாக்யமானகாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கி, அஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகால த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயி ருக்கு மவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதாய், (க) “తదక్ష రే పరమే వ్యోమన్-“ததக்ஷரே பரமேவ்யோமந்” என்று சொலலுகிற ஸ்ருதிப்ரஸித்தியையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோ வையாக்கிவைக்கும். அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகள்தான் நேர்த்தி யென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெ ருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மநஸ்ஸிலே சிந் தியுங்கோள். நேர்த்தியல்பமாய், பலமதிகமாயிருக்கும். நேர்த்தி= யத்நம். (௫0)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான் சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோ யிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய க்ருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபக்லேஶமுண்டாய்த்தென்று ஸ்வ லாபத்தைப்பேசியருளுகிறார். இழவு=அலாபக்லேஶம்.

என்றுளனீச னுயிருமன்றேயுண் டிக்காலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருள்செய்தபின்னே- (௫௧)

என்றுளன் ஈசன் = (“நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரண னே நீ யென்னையன்றியிலை” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவிநா

(க) தைத்-நாரா.

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான ஈஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யஸித்தனாயிருக்கிறானோ? (அப்படியே) உயிரும் = ஶேஷித்வ்யஜ்ஞானவாத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவினையால் = புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும் = இப்படி இழந்தநாளுக் கநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருள்செய்த பின்னை = தேவர் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இரவுபகல் = அல்லும் பகலும், நின்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும். (௫௧)

(வ்-ம்) (க) "நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலே" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத வஷிநாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுதுடங்கி ஸித்தனாயிருக்கும். அப்படியே, ஶேஷித்வ்யஜ்ஞானவாத்மாவுமப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, அன்றே யுண்டாயிருக்கும். இப்படி யன்றுதுடங்கி தேவர் விஷயீகாரபெற்ற வின்றளவாக வுண்டானவென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றென்று இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக (ஆ-ஆ) மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும். இதென்ன ஸ்வபாவம். ஒரு க்ருபாப்ராபல்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம். (௫௧)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், "श्रीमान् समारूढ पतङ्गराजः - ஸ்ரீமாந் ஸமாரூட பதங்கராஜ:" என்கிறபடியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்.

கனககிரிமேல் கரியமுகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது

(க) ரா-திருவ-௯.

ஏராரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாராமுன்னிற்பர் மகிழ்ந்து. (௫௨)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, கரிய முகில்போல் = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, வினதை = வினதையென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, சிறுவன் = புத்ரனான வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, மேற்கொண்டு = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) தனுவிடும்போது = சரீரம்விடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) ஏர் = ஸௌந்தர்யாதிகளால், ஆர் = பூர்ணரான, அரங்கர் = பெரியபெருமாள், எதிராசர்க்காக = எம்பெருமானாருக்காக, என்பால் வாரா = அடியேனிருந்த விடத்தே வந்து, மகிழ்ந்து = ஹர்ஷயுக்தராய், முன்னிற்பர் = முன்னேநிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர்; இது நிஶ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(வ்-ம்) (௧) [illegible]—காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோயதா" என்றும், (௨) "மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில்போன்றுளர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருவின்மேலே (௩) "பெருமுப்பவ்வமண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது இனியப்படிந்திருக்குமாபோலே. பரபாகரஸாவஹமாம்படி, விநதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹர்ஷயுக்தராய் முன்னிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவித்தருளுவர். இது நிஶ்சயமென்று கருத்து. (௫௨)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்ரஸாதம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபஸ்பதமேதஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது. ஆகையாலே, ஹிதப்ரவர்த்தகரானதேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச்சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்.

---

(௧) (௨) தி-மொ-௧௰ ௨-௮.
(௩) திருநெ-௨௪.

இதத்தாலேதென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
  இருந்தாலுந்தற்கால வேதனையின்கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னுமிந்தப் பாவவுடம்புடனே
  பலநோவுமநுபவித் திப்பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலேவல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
  வல்வினையேன்றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இதத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
  இனிக்கடுக விப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே. (௫௭)

இதத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவெனனும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைச்செய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியுமோ? மதத்தாலே = தேஹமதத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = ப்ரபல காமத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு ஆச்ரயணீயராயிருக்கிற தேவர்க்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இதத்தாயும் = ஹிதத்தைநடத்தும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவர்ஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றி யருளவேணும்; (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விநேதத்தரிப்பித்தருளுவரென்று கருத்து.) (௫௭)

(வ்-ம்) (க) "ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்" இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து, அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான சப்தங்களைச்சொ

(க) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ல்லுமிந்த பாபசரீரத்தோடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவித்து துக்கா வஹமான விந்தஸம்ஸாரத்தி லிருக்கப்ராப்தமோ? (க, "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்கிறபடியே, தேஹமதத்தாலே ப்ரபலகர்மத்தின்மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த மஹாபாபியானவென்னை ஸத்துக்களுக்காஶ்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கடிமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தைநடத்தும மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தையறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீக்கிரமாக விந்தஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (உ) "ஸம்ஸாரஸாகரம்" "மாந்தாரய" என்னும்படி எடுத்துக்கரைபேற்றியருளவேணும். அவர்ஜநீயஸம்பந்த மடியாகவிறே, உத்தரிப்பித்த நருளுவரென்று கருத்து. (௫௩)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானருமிவரபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக வெண்ணியிருக்க, இவர்க்கது பற்றாமல்,(௩) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அவர் தமமைப்பார்த்து, ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிறதேவர். நானிந்ததேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலேசேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்.

இன்னுமெத்தனைநா ளிவ்வுடம்புடனை
இருந்துநோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிதினின்றும் விடுவித்துநீர்
என்றுதான் திருநாட்டிலு ளேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாதசுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருளநாதனே
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே, (௫௪)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும அநுகதமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய, என்னை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ ! என் = அடியேனுடைய, இதத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெணணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய்,

(க) தி-மொ-௪-௯-௯. (உ) ஶரணாகதிகத்யம். (௩) தி-வா-௬௦-௩-௧.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்தத்தேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைபடக்கடவேன, ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான விந்தத்தேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனும்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்தில, ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவதீர, (இதையருளிச்செய்யவேணும்.) (ருஎ)

(வ்-ம்) (க) "அன்னையாயத்தனு யென்னை யாண்டிடும் தன்மையான்" என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்று மநுக்தமானஸம்பந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே(உ)"என்மனமேக மெண்ணுமிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை திவாராத்ரவிபாக (ஶூ)மற வொருபடிசிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ந) 'உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழல்வேனே" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை கால மிந்ததேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும் முக்தனும்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவதீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்கு முதாரர். (ருஅ)

(அ-கை) செய்தவம்ஶத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் செய்யவேண்டுமம்ஶத்தில் அபேக்ஷையு மதிகாரிக்கு வேண்டுவதொன்றுகையாலே, அந்த க்ருதஜ்ஞதாஸூசகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த (ஶூ) ராயருளுகிறார்.

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்

(க) கணணி-ச (உ) தி-வாய்-ஞ-ந-எ. (ந) தி-வாய்-ரு-அ-கo.

முன்னவராங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சுபோராமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே.

தென்னரங்கர் = தர்ஶநீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வாராய்" அன்பொடு தென்திசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக க்ருபைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகில திவ்யதேச ப்ரதாநமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தாநமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அம்ருதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = போக்யமாக புஜிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = "தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திபடியே, நிலையாகப்பெற்றோம = "யதீந்த்ரமேவ நீரந்த்ரம் நிஷேவே தைவதம்பரம்" என்றும், "உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பிதன்னிலையை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில் ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுதும் அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான வநந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோராமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸூசலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோத்கர்ஷங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்த்வத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப மிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுதல் = விசாரித்தல்.) (ருரு)

(வ-ம்) தர்ஶநீயமானகோயிலிலே (க)* அருள்கொடுத்திட்டடிய வரையாட்கொள்வாராய் (உ)* அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுககருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம்; (ங) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கந்திருப்பதி" என்றும், (ச) "ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (ரு) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதாநமான திருவரங்கந்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம்; பரபக்த்யாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷணவாகம்ருதத்தை ஆஸநமாக புஜிக்கப்பெற்றோம்.

(சு) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னும்படியான மதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே «యశ్చంద్రిమేవ నీరంధ్రం శేషదైవతం పరమ్-யதீந்த்ரமேவ நீரந்த்ரம் விஷேவேதைவதம்பரம்" (எ) "உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர்வடுகநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம். தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) "நெஞ்சு தன்னால் தேறலுமாம்" என்னும்படி மேலெழவன்றிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெறறோம்; அதிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுது மவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம். இப்படியானவநந்தரம் தந்த்ராக்ரந்தங்களிலொன்றிலும் மநஸ்ஸூ சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம். இதெல்லாமொருதட்டும், தானொருதட்டுமாயிருக்குமதாய், (கூ) "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்துகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோச்ரயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே!; உள்ளுதல்=விசாரித்தல். (ருரு)

(க) பெரி-தி-ரு-கூ-ங.   (உ) பெரு-தி-க-க0   (ங) பெரி-தி-ரு-கூ-கக.
(ச) சிறியதி-ம-   (ரு) உ-திருவ-எ0.   (சு) கண்ணி-உ
(எ) கக.   (அ) உபதேசர.   (கூ) முமுக்ஷுப்படி-உ.

(அ-கை) "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாநின்றுகொண்டு அதுக்கநுரூபமாக வவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

உன்றனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா, நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்திருத்தாள் தா. (௫௬)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = ("ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமாநமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = "தெளிவுற்ற சிந்தையா" என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தந்நிஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ = ஐயோ! நோய்களால் = வேதனைகளால், என்னை = அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, நின்திருத்தாள் = தேவர் திருவடிகளை, தா = ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (௫௬)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! "ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநஃப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படி பண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) "సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-స్వానే நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே, ஸாமர்த்த்யமாக (௩) "உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு" என்கிறபடியே தேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர் = விரகு. (௫௬)

(அ-கை) இப்படி நீர் சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யஞ்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு தொடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஶ்ரயித்த [illegible]ஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து அடியேனு[illegible]

(க) திருவாய்-எ-ரு-௪க. (உ) ஶரணாகதிகத்யம. (௩) இராமா-நூ-

அபராதம் பாராததேவர் (க) "ஸம்ஸார ஸூல ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருபயா பரயா ப⁴வ யதிஸ்வர ஸ்ருணு ஸ்ரீமந் க்ருபயா பரயா த்வ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த (௨) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

> தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
> வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
> என் பிழைகள்காணு வெதிராசரே யடியேன்
> புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௫௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகளகாணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஸியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறுமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(வ்-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஸேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஸாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து ஸேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஸியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(௨)ஜல்பிதத்தைச் சீறுமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவத்து" என்கிறமாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞாநனான எனக்கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லையோ வென்கிறார்.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்றனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாத துண்டோ வென்னெஞ்சு. (௫அ)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச்செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தையும, உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம், இந்தவுயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே = தேவரென்றே, (அநுஸந்தித்து) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரம் தனயர் பெருஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது? (௫அ)

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச்செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவரென்று அநுஸந்தித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது. (௫அ)

[illegible]ப்படி தேவரீர் திருவடிகளில் ஸம்பந்த[illegible]
[illegible]யுடையவனாகை[illegible]ரான பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை
மேற்கொண்டுவந்து முக[illegible]
[illegible]பண்ணி தேஹவியோகம் [illegible] இந்த[illegible]ளை [illegible]செய்ய
வேணுமென்கிறார்.

[illegible]திருவரங்கரேரார்கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிந்தைசெய்திப்
பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லா யெதிராசா சூழ்ந்து. (௫௬)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான. திருவரங்கர் = கோயிலிலே கிருபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகுநிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = (சரீரம் விடுகிற ஸமயத்திலே அடியேனுக் கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தைசெய்து = [illegible], இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கி யருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அத்தை நான் [illegible]யிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்.

(வ்யா) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலிலே நிரூபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (க) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண் டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) "நல்கதிர்முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்" என்ற முறுவலையுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி யநுபவிப்பித்து (௩) *ஆரங்கெழுத்துறையு[illegible]ஞானதாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய்

(க) திருவெ. (உ) பெரு-தி-௨-௭. (௩) தி-மொ.

[illegible]யாமி" [illegible] (௰)

"[illegible]ந்தநெஞ்[illegible]யாமே" [illegible]யே அதுக்

[illegible] வெ[illegible] [illegible]

போக்யமு[illegible] "என்றான்; அ[illegible] நான் [illegible]ருந்தபடி

விசாரித்[illegible]செய்தருளினார். ([illegible] "[illegible] [illegible]

சதுர்த்த[illegible] வர்ஷே" என்று காலவிசிட்டு, பின்பு (௯) [illegible]

[illegible] ஆ[illegible]ம் த்ருஷ்ட:" என்று [illegible]யிரு

காப்பே[illegible] அதுகொண்டு நான் த்ருஷ்டனாய் இருக்கலாய்[illegible]

அன்றிக்கே சூழ்ந்தென்கிறது-பெரியபெருமாள் "அவாவறச்சூழ்[illegible]

படியாகவுமாம். (௫) "சொல்லு நீயாமறியச்சூழ்ந்து" என்கிறவி[illegible]

துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். (௫௬)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாம் த்வரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்குப் பண்ணியருளின பேறுக ளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா (௯) யப்ராப்தமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அத்தைத் தாம் பெற் றாராகத் திருவுள்ளத்தோடேகூடி ப்ரீதராயருளுகிறார்.

இந்தவரங்கத் தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கிந்தவரம்—சிந்தைசெய்யில்
நம்மதன்றோநெஞ்சமே நற்றாதைசொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான்

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

அரங்கர்=பெரியபெருமாள், இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கோயிலிலே இனிதிருநீயென்று=("ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே [illegible] மாகவிருமென்று, எந்தை யெதிராசர்க்கு=அடியேனுக்[illegible] எம் பெருமானார்க்கு, இந்தவரம்=ப்ரஸாதித்தருளின வரத்[illegible] [illegible] ல்=விசாரி[illegible]லில், நெஞ்சமே=மநஸ்ஸே, நம்ம[illegible]ன்றோ=நம்முடைய

(௧) வராஹசரமம். (௨) தி-வாய்-இ-அ-[illegible] (௩) நா-அ-யோ[illegible]

அதெப்படியென்னில்? (அதெப்படியென்னில்) நிருபாதிகபிதாவானவனுடைய, சொம் = சொத்துக்கு உடையவனான (பிதா) ப்ராப்தியாலே, புத்ர னுடைமை தன்னதன்றோ = புத்ரனுக்காயே யன்றோ விருப்பது? (ஆகையாலே நம் ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா; எல்லாம் ஸித்தமாயே யன்றோ இருக்கிறது? இனி அவிடத்திலே கைங்கர்யமேயிருக்குமத்தனை.

ஆகவித்தால் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்க தாயீ"யாய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை, அவரபிமாநாந்தர்ப்பூத செல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற அர்த்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று. (௬௦)

(வ்-ம்)(க) "த்³வயமர்த்²தா²நுஸந்தா⁴நேந ஸஹ ஸதை³வம் வக்தா யாவச்ச²ரீரபாதம் அத்ரைவ ஶ்ரீரங்கே³ ஸுக²மாஸ்வ - த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றருளிச் செய்து, அநந்தரம், "ஶரீரபாதஸமயே து ஸரீரபாதஸமயே து" என்று தொடங்கி "கேவலம் மதீ³யயைவ த³யயா நிஶ்ஶேஷவிநஷ்டஸஹேதுக மச்சரணாரவிந்தயுகளைகாந்திகாத்யந்திக... நித்யகிங்கரோ ப⁴விஷ்யஸி, மா தே பூ⁴த³த்ர ஸம்ஶய: - இதி மயைவ ஹ்யுக்தம் - அதஸ்த்வம் தவ தத்வதோ மத் ஜ்ஞாநத³ர்ஶநப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸுக²மாஸ்வ - நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ரஸம்ஶய: - இதி மயைவஹ்யுக்தம் - அதஸ்த்வம் தவ தத்வதோ மத்ஜ்ஞாநதர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸுகமாஸ்வ" என்றுமளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டானபேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோ மென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கியருளினவர்த்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநகரான நம்ம தன்றோ பலமேல்?

அதெப்படியென்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன் ஸ்வத்தாய ப்ராப்தியாலே புத்திரனுக்காயே யன்றோவிருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா; எல்லாம் ஸித்தமாயே யன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவிடத்திலே கைங்கர்யமேயிருக்குமத்தனை.

(க) ஶரணாகதிகத்யம்.

தன். ஆகையால் உபயவிபூதி ஐச்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே ஸம்ஸாரிகள் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாகத்தாயிபாய், பரமபதநாதனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசியுடையவர்களாய், யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ரார்த்தனையடியாக எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுபவ கைங்கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம், தமக்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யஸ்ய யத்ஸ ... யதயஸ்ஸாத்தஸுதவா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதனாகையாலும், அத்தை யடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

[illegible] வ்யாக்யானம்.

மணவாளமாமுனிகள் வாழித்திருநாமம்.

இப்புவியிலரங்கேசர்க் கீடளித்தான்வாழியே
 எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே.
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே
 அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே
எப்பொழுதும் ஸ்ரீசைலமேத்தவந்தோன் வாழியே.
 ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
 மூதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

நான்பாட்டு.

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள
சீருலகாரியர் செய்தருணற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ் செய்திடுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடு மைப்பசியிற் றிருமூலத்தினநாளே.